

افغانستان

محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه
گزارش نیمه ساله: ۱ جنوری - ۳۰ جون ۲۰۲۰

یوناما

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

جولای ۲۰۲۰

فهرست مطالب

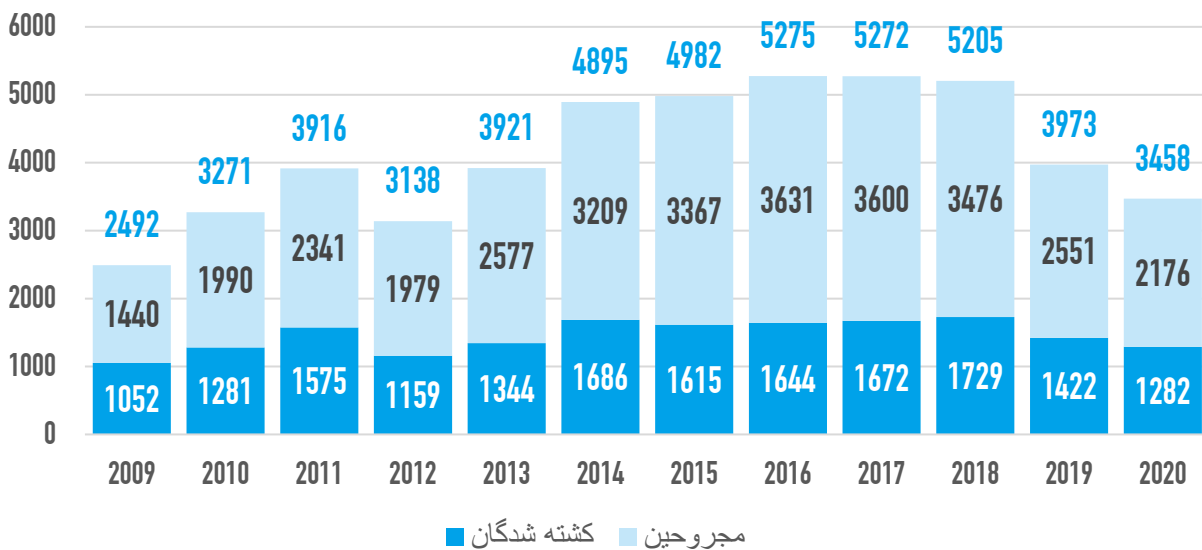
۱. نظر اجمالی ۳
۲. آتش بس عیدالفطر (۲۴ - ۲۶ می ۲۰۲۰) ۷
۳. عناصر مخالف دولت ۹
- مورد توجه همه: حمله‌ی مواد منفجره تعبیه شده بالای واسطه نقلیه کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان به تاریخ ۲۷ جون ۲۰۲۰ که باعث کشته شدن دو کارمند کمیسیون شد ۱۳
- مورد توجه همه: اعدام علنی دو مرد توسط طالبان در ولایت فاریاب به تاریخ ۲۶ جون ۲۰۲۰ ۱۵
۴. نیروهای طرفدار دولت ۱۶
- مورد توجه همه: حمله‌ی نیروهای اردوی ملی افغانستان در پاسخ به شلیک طالبان در ولایت هلمند به تاریخ ۲۹ جون ۲۰۲۰ ۱۷
۵. رویداد هایی که مراقبت های صبحی را در جریان شیوع کووید-۱۹ متأثر ساخت ۲۰
۶. استخدام اطفال و استفاده از آنها ۲۱
۷. تأثیر منازعه مسلحانه بالای قربانیان و اعضای خانواده آنها ۲۳
- الف. تأثیر منازعه مسلحانه بالای برخورداری از حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ۲۳
- ب. تلاش ها توسط طرفین منازعه جهت جبران آسیب/خسارت وارده ۲۶
۸. میتودولوژی (روش تهیه‌ی گزارش) ۲۸
۹. پی نوشت ها ۲۹

۱. نظر اجمالی

از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۲۰، یوناما ۳۴۵۸ مورد تلفات ملکی (۱۲۸۲ کشته و ۲۱۷۶ مجروح) را ثبت کرده است. به رغم ایام کاهش خشونت ها به شمول جریان هفته ی که به امضای توافقنامه مورخ ۲۹ فبروری ۲۰۱۹ میان ایالات متحده و طالبان انجامید و آتش بسی که در روز های عید الفطر میان طالبان و دولت افغانستان اعلان شد، خشونت ها هم چنان ادامه یافته و افراد ملکی متأثر شدند. مجموع تعداد تلفات افراد ملکی نشان دهنده ۱۳ درصد کاهش در مقایسه با عین زمان در سال گذشته بوده،^۱ و پائین ترین آمار پس از سال ۲۰۱۲ می باشد. یوناما از این کاهش استقبال می نماید، اما خاطر نشان می سازد که این کاهش عمدتاً ناشی از کاهش در تلفات افراد ملکی منسوب به نیروهای نظامی بین المللی و همچنان شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (شاخه خراسان داعش) می باشد؛ یوناما به ثبت رویدادهای نگران کنندهی منسوب به طالبان و نیروهای ملی امنیتی افغانستان که باعث تلفات ملکی شدند، ادامه داده است.

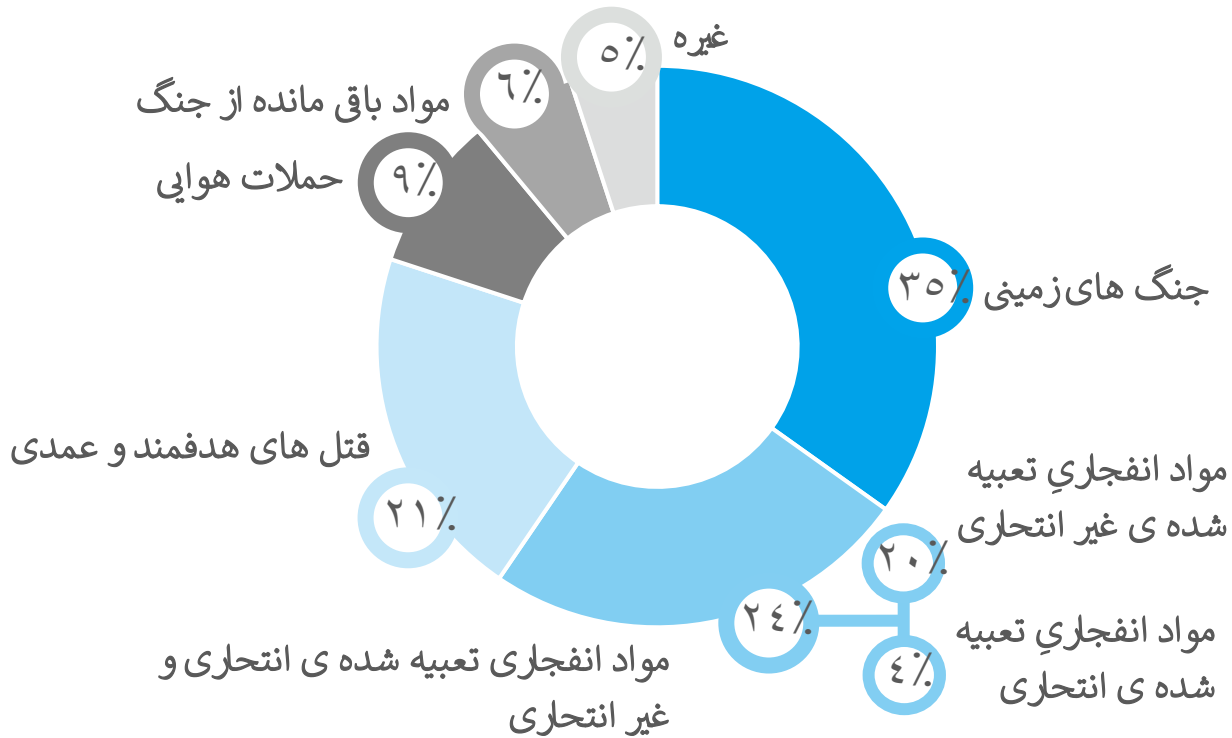
مجموع تلفات افراد ملکی

۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۰۹ - ۲۰۲۰

تلفات ملکی به اساس نوع رویداد

۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۲۰

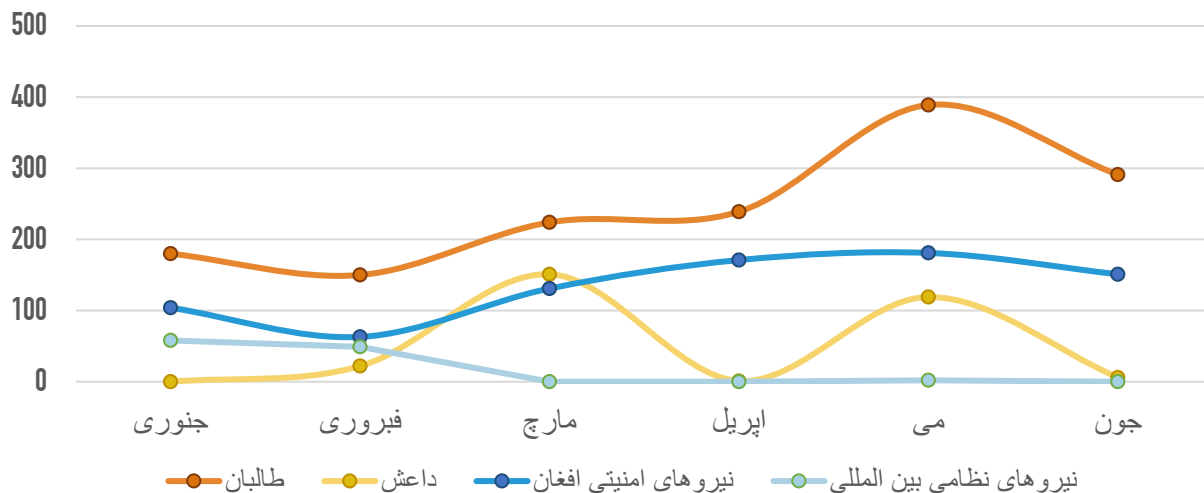
به عنوان بخشی از تلاش ها برای محافظت از افراد ملکی - تجارب، حقوق و نیازمندی های افراد و جوامعی که در معرض خشونت دوامدار قرار داشتند، باید در نظر گرفته شده و مورد رسیدگی قرار گیرد.

این واقعیت ادامه میابد که منازعات افغانستان کماکان یکی از مرگبارترین جنگ ها در دنیا برای افراد ملکی می باشد. همه ساله هزاران فرد ملکی توسط طرف های منازعه در افغانستان کشته و مجروح، اختطاف، بیجا و تهدید می شوند؛ علاوه بر میزان بلند آمار کشته شدگان و مجروحین اطفال، این قشر همچنان استخدام و مورد استفاده قرار گرفته و نیز در معرض خشونت های جنسی توسط طرف های منازعه قرار می گیرند. هم چنان، مصئونیت زنان با تهدیدات متعدد ناشی از تأثیرات مستقیم و غیر مستقیم منازعات مواجه می باشد. پس از خاموش شدن شعله جنگ، تعداد زیادی

از این قربانیان کماکان از معلولیت های دراز مدت، آسیب های روانی، خسارات مالی و فقر، و سردرگمی در مورد آینده شان رنج می برند. شیوع ویروس کووید - ۱۹ توانائی های قربانیان در راستای رهایی از تأثیرات منازعات مسلحانه را به پیمانهای گسترده کاهش داده و همچنان آسیب پذیری بخش وسیع از افراد ملکی را به تهدیدات بیشتر، افزایش داده است.

جدول زمانی تلفات ملکی توسط طرف های منازعه

۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۲۰

به عنوان بخشی از تلاش های طرف ها برای محافظت افراد ملکی، علاوه بر پاسخگو قرار دادن مرتکبین، تجارب، حقوق و نیازمندی های افراد و جوامعی که در معرض خشونت های دوامدار قرار دارند، باید در نظر گرفته شده و به آنها رسیدگی صورت گیرد. با اولویت بخشیدن به محافظت و آسایش افراد ملکی، دولت افغانستان و طالبان می توانند در تقویت شرایط مساعد برای گفتگو های صلح و حصول اطمینان از راه حل دوامدار برای درگیری، ممد واقع شوند.

کاهش مجموعی در تلفات ملکی برخاسته از کاهش چشمگیر در تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی توسط نیروهای نظامی بین المللی و همچنان برخاسته از کاهش فعالیت های شاخه خراسان داعش به ویژه استفاده از مواد منفجره تعبیه شده نوع غیر انتحاری می باشد. تلفات افراد ملکی ناشی از فعالیت های طالبان در سطح بلند ادامه یافته، چنانچه یوناما افزایش نگران کننده را در تلفات ملکی توسط ماین های تعبیه شده ی ضد پرسونل در جریان نیمه نخست سال در مقایسه با عین زمان در سال گذشته به ثبت رسانید.^۲ تلفات افراد ملکی منسوب به نیروهای ملی امنیتی افغانستان ۱۱ درصد افزایش یافته که عمدتاً از اثر حملات هوایی و استفاده از سلاح غیر مستقیم در جریان درگیری های زمینی می باشد. همانند رویدادهای ثبت شده در ربع نخست، عناصر مخالف دولت کماکان باعث اکثر تلفات افراد ملکی شده در حالیکه نیروهای طرفدار دولت در مقایسه با عناصر مخالف دولت بیشتر باعث مرگ اطفال شده است.

درگیری های زمینی به عنوان مهم ترین عامل تلفات افراد ملکی باقی مانده است؛ چنانچه نشان دهنده ۳۵ درصد کل تلفات ملکی (۱۱۹۵ مورد تلفات ملکی: ۳۳۶ کشته و ۸۵۹ مجروح) می باشد. دو سوم تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی از اثر استفاده سلاح غیر مستقیم به ویژه در مناطق مزدحم ملکی به وقوع پیوسته است. استفاده از مواد منفجره تعبیه شده (انتحاری و غیر انتحاری) دومین عامل مهم تلفات افراد ملکی می باشد. حملات تحت عنوان "قتل های هدفمند"^۳ که شامل رویداد های شلیک گروهی نیز می شود، بزرگترین عامل کشتار افراد ملکی بوده است.

این درگیری ها بیشترین آسیب را بالای افراد ملکی که در ولایات بلخ و کابل زندگی می کردند (بالترتیب ۳۴۴ مورد و ۳۳۸ مورد تلفات ملکی)، وارد کرده است. ولایت ننگرهار (با ۲۸۱ مورد تلفات ملکی)، ولایت فاریاب (با ۲۳۳ مورد تلفات ملکی) و ولایت کندز (با ۲۰۵ مورد تلفات ملکی) به تعقیب دو ولایت فوق الذکر قرار داشتند.^۴

یوناما در مورد تأثیرات مخرب منازعه بالای زنان و اطفال که بیشتر از ۴۰ درصد تلفات ملکی را تشکیل می دهد، همچنان نگران می باشد. درگیری های مسلحانه باعث ۳۹۷ مورد تلفات زنان (۱۳۸ کشته و ۲۵۹ مجروح) در جریان شش ماه نخست سال ۲۰۲۰ شده که ۱۱ درصد کل تلفات ملکی را تشکیل می دهد. درگیری های زمینی بزرگترین عامل تلفات زنان بوده که قتل های هدفمند، حملات هوایی و مواد منفجره تعبیه شده به تعقیب آن قرار داشت. درگیری ها در افغانستان کماکان از جمله خطرناک ترین منازعات جهان برای زنان باقی مانده است. چنانچه یوناما ۱۰۶۷ تلفات اطفال (۳۴۰ کشته و ۷۲۷ مجروح) را ثبت کرده که ۳۱ درصد کل تلفات ملکی را تشکیل می دهد. درگیری های زمینی بزرگترین عامل تلفات اطفال بوده که به تعقیب آن مواد منفجره تعبیه شده و مواد انفجاری باقیمانده از دوران جنگ قرار داشت.

۲. آتش بس عیدالفطر (۲۴ - ۲۶ می ۲۰۲۰)

در شام ۲۳ می، طالبان آتش بس یک جانبه را برای سه روز در جریان رخصتی^۶ ایام عیدالفطر اعلان کردند. بلافاصله پس از آن، رئیس جمهور اشرف غنی از اعلان این آتش بس استقبال کرد و "پیشنهاد صلح" را ارائه نمود که نشان می داد که رئیس جمهور به نیروهای ملی امنیتی افغانستان دستور داده تا حملات را برای سه روز متوقف سازند.^۷ هر دو طرف اظهار نمودند که برای انجام حملات تدافعی آماده خواهند بود.^۷

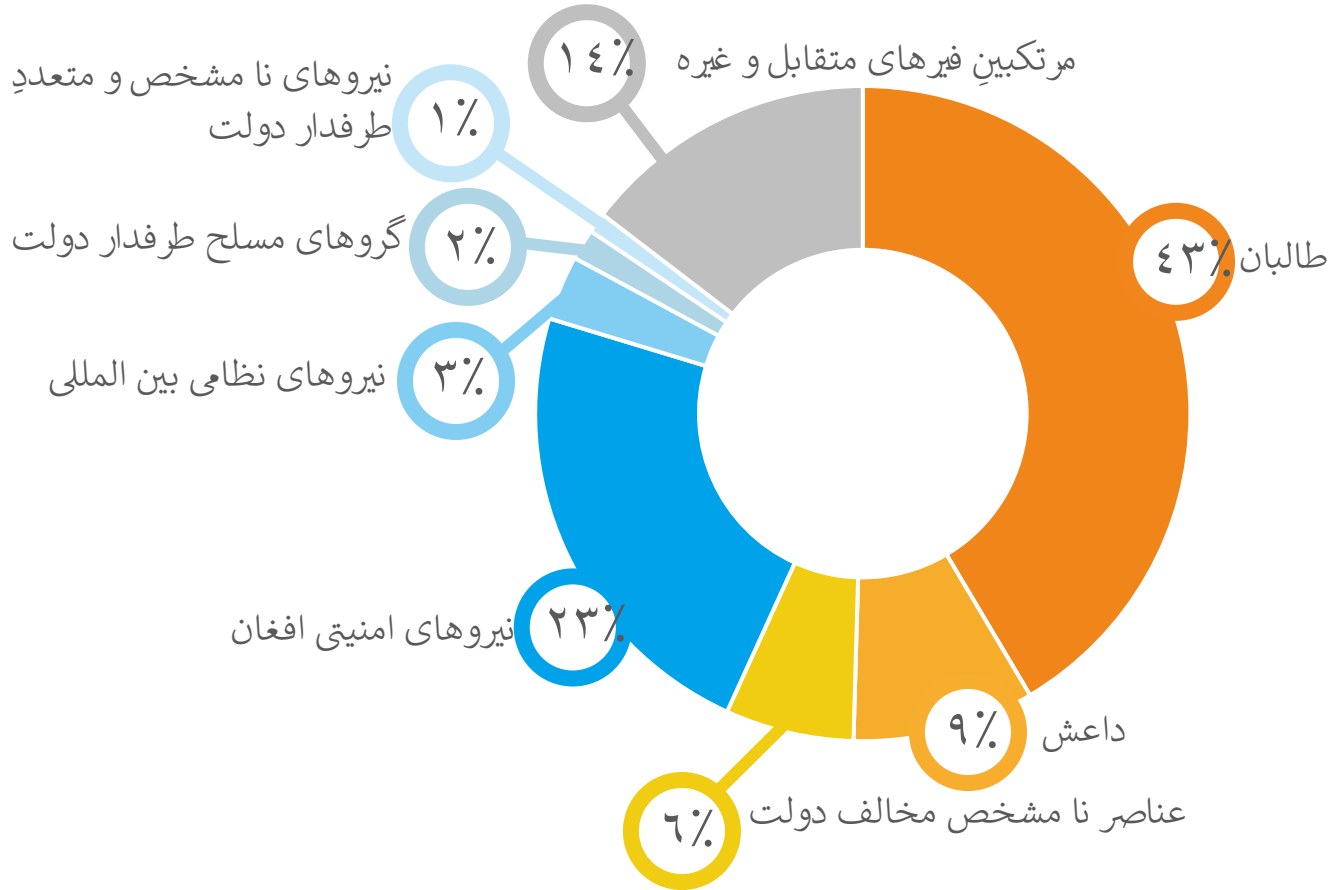
نظارت و ثبت تلفات ملکی توسط یوناما در ایام آتش بس عید نشان می دهد که طرف های درگیری واقعاً توانایی آن را دارند که اگر اراده سیاسی داشته باشند، می توانند جنگ را کاهش دهند که این امر تأثیر مثبت روی افراد ملکی خواهد داشت. در جریان سه روز عید (۲۴ - ۲۶ می)، یوناما ۴۵ درصد کمتر از حد اوسط آمار سه روزه در ماه می ۲۰۲۰ را ثبت نموده که مجموعاً ۴۹ مورد تلفات ملکی (۲۷ کشته و ۲۲ مجروح)^۸ می شود. با وجود آن، از تنها ۲۱ مورد این تلفات ملکی، به طالبان مشخصاً (۱۸ مورد)، نیروهای ملی امنیتی افغانستان (۱ مورد) تبادل آتش میان دو طرف (۲ مورد) نسبت داده شده در حالیکه متباقی موارد به گروه های مسلح طرفدار دولت، عناصر نامعلوم مخالف دولت، یا طرف های نامشخص از اثر انفجار مواد منفجره باقیمانده از دوران جنگ، نسبت داده شده است. از مجموع این ۱۸ مورد تلفات ملکی منسوب به طالبان در جریان آتش بس عید، پنج مورد تلفات ملکی (۴ کشته و ۱ مجروح) ناشی از انفجار مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری بود که ممکن قبل از آتش بس جاسازی شده باشد، و ۶ مورد تلفات ملکی (۵ کشته و ۱ مجروح) برخاسته از انفجار قبل از وقت مواد منفجره تعبیه شده در منزل یک عضو طالبان بود که به اعضای خانواده همان طالب آسیب رسانید.

نظارت یوناما از تلفات ملکی در جریان آتش بس عید نشان داد که طرف های درگیری واقعاً توانایی آن را دارند که اگر اراده سیاسی وجود داشته باشد، جنگ را کاهش دهند که این امر تأثیر مثبت روی افراد ملکی خواهد داشت.

آسیب افراد ملکی بواسطه مواد انفجاری باقیمانده از دوران جنگ در جریان آتش بس و همچنان در جریان ایام کاهش خشونت ها در ماه فبروری از طرف های درگیری می طلبد تا زمینه های ماین پاکي بشردوستانه را فوراً مساعد سازند. در مجموع، در جریان نیمه نخست ۲۰۲۰، یوناما ۲۱۸ مورد تلفات افراد ملکی (۵۹ کشته و ۱۵۹ مجروح) بواسطه انفجار مواد منفجره باقیمانده از دوران جنگ را ثبت نموده که ۸۰ درصد آن آنان را اطفال تشکیل می داد. کاهش تلفات ناشی از بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ به ویژه تلفات اطفال، به نفع دولت افغانستان و طالبان می باشد و به شمول ایام کاهش خشونت ها و آتش بس، باید در اولویت قرار داشته باشد.

تلفات افراد ملکی توسط طرف های درگیر در جنگ

۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۲۰

۳. عناصر مخالف دولت

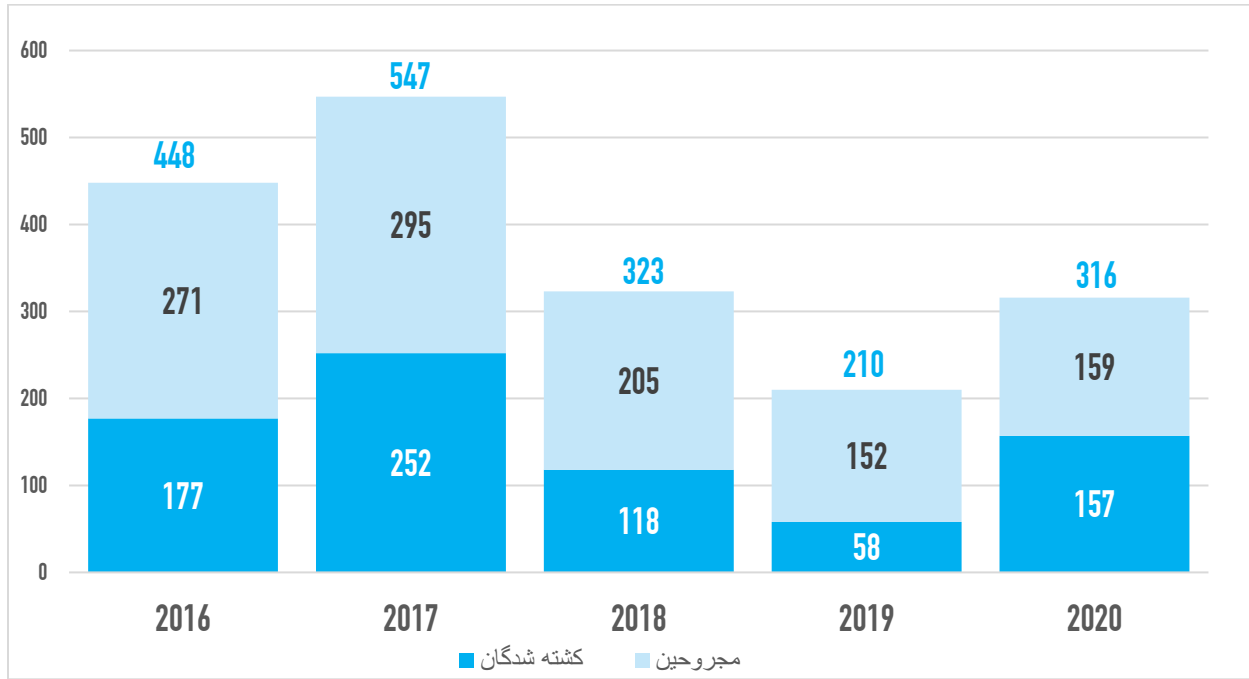
عناصر مخالف دولت کماکان مسئول اکثر تلفات افراد ملکی - ۵۸ درصد - در جریان نیمه نخست سال ۲۰۲۰ بود و باعث ۱۹۸۹ مورد تلفات ملکی (۷۵۲ کشته و ۱۲۳۷ مجروح) شدند. یوناما ۴۳ درصد این تلفات ملکی را به طالبان^۹، ۹ درصد را به شاخه خراسان داعش^{۱۰} و ۶ درصد را به عناصر نامعلوم مخالف دولت نسبت داده است.^{۱۱}

بر اساس یافته های یوناما آمار تلفات افراد ملکی منسوب به طالبان برای ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۲۰ تقریباً مشابه با عین زمان سال ۲۰۱۹ است.^{۱۲} با وجود آن، یوناما با ابراز نگرانی ۳۳ درصد افزایش را در کشتار افراد ملکی به ثبت رسانید. افزایش در تلفات افراد ملکی برخاسته از حملات مواد منفجره تعبیه شده ی غیر انتحاری، قتل های هدفمند و اختطاف منجر به اعدام های صحرائی به این روند افزایشی افزوده است.

شاخه خراسان داعش کماکان باعث تلفات افراد ملکی به ویژه در نتیجه حملات عمدی بالای افراد ملکی در طول شش ماه نخست سال ۲۰۲۰ شده است. یوناما ۳۳ درصد کاهش در تلفات ملکی منسوب به شاخه خراسان داعش در جریان شش ماه نخست ۲۰۲۰ را در مقایسه با سال گذشته ثبت کرد ه که این کاهش عمدتاً برخاسته از کاهش در تلفات گروهی ناشی از حملات مواد منفجره تعبیه شده، می باشد.^{۱۳} یوناما ۱۷ رویداد منسوب به شاخه خراسان داعش را ثبت کرده که باعث تلفات ملکی در جریان شش ماه نخست سال ۲۰۲۰ شده است؛ در حالیکه آمار ثبت شده در عین زمان در سال ۲۰۱۹ به ۹۷ مورد می رسید. به رغم آن، قابل یادآوریست که ۸۵ درصد تلفات ملکی منسوب به شاخه خراسان داعش (۲۵۵ مورد تلفات ملکی از مجموع ۲۹۹ رویداد) در سه رویداد به وقوع پیوست: دو رویداد گوله باری گروهی در ربع نخست^{۱۴} و حمله ی انتحاری در یک محفل فاتحه در ننگرهار در جریان ربع دوم.^{۱۵}

تلفات افراد ملکی برخاسته از مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری

۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۶ - ۲۰۲۰

استفاده از مواد منفجره تعبیه شده غیر انتحاری بزرگترین عامل تلفات ملکی توسط عناصر مخالف دولت در جریان نیمه نخست سال ۲۰۲۰ بود؛ چنانچه این رویکرد باعث ۶۸۸ مورد تلفات ملکی (۲۱۷ کشته و ۴۷۱ مجروح) شده است.^{۱۶} تقریباً نیم گلی تلفات ملکی برخاسته از مواد منفجره تعبیه شده - ۴۵ درصد - توسط استفاده گسترده طالبان از مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری که منحنی ماین تعبیه شده ضد پرسونل عمل می کند، به وقوع پیوسته است.^{۱۷} تلفات ملکی ناشی از اینگونه مواد منفجره که توسط قربانی فعال می شود، در جریان نیمه نخست سال ۲۰۲۰ در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۹ الی ۵۰ درصد افزایش یافته که روند کاهش قابل ملاحظه را که در دو سال گذشته جریان داشت، از بین برد. یوناما همچنان ملاحظه نموده که هفته‌ی بعد از آتش بس سه روزه به مناسبت عیدالفطر، مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری به بزرگترین عامل تلفات ملکی مبدل شد.

اطفال بیش از یک سوم تلفات ملکی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری را تشکیل می دهد؛ یوناما رویداد هایی که این گونه مواد فقط با وزن یک طفل منفجر می شود را همواره ثبت می کند و این امر نشان می دهد که چنین مواد ماهیت ماین های ضد پرسونل را دارند. بطور مثال، به تاریخ ۲۳ می در ولسوالی مقر ولایت بادغیس، سه پسر (۵ - ۱۲ ساله) هنگامی

کشته شدند که این اطفال بالای مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری که توسط طالبان در نزدیکی یک پوسته امنیتی پولیس ملی افغانستان جاسازی شده بود، قرار گرفتند. هنگام وقوع رویداد، آنها مصروف چراندن گوسفندان شان بودند. همین گونه، به تاریخ ۸ جون در ولسوالی گورزیوان ولایت فاریاب، هفت پسر (۹ - ۱۵ ساله) در حالی چراندن مرکب های شان در حوالی یک پوسته امنیتی نیروهای اردوی ملی افغانستان بودند که یکی از مواشی بالای مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری که توسط طالبان جاسازی شده بود، قرار گرفت و باعث انفجار آن شد. هر هفت پسر مجروح شدند و حیوان مذکور در این رویداد از بین رفت.

"من در دکان خود بودم که شنیدم سه طفلم در یک انفجار شدیداً مجروح شده است... هنگام آنها را غرق در خون دیدم، نمی توانم توضیح بدهم که چقدر ترسیده بودم. فکر می کردم نه آسمان و نه زمین برایم جای می دهند. یک طفلم توسط پارچه (چره) از ناحیه الاشه مجروح شده بود که باعث شکستن الاشه و فروریختن دندان هایش شد. ما مجبور بودیم که همه روزه توسط قاشق برایش غذا بدهیم... اطفالم در مقابل خانه ما مجروح شدند، پس چگونه می توانم بگویم که وضع امنیتی خوب است؟ برای ما هیچ امنیت وجود ندارد."

- یک پدر که مواد منفجره تعبیه شده ی که توسط طالبان جاسازی شده بود، به تاریخ ۲۸ مارچ ۲۰۲۰ باعث کشته شدن دخترش و مجروحیت دو پسرش در ولسوالی گردیز ولایت پکتیا شد.

یوناما یک بار دیگر تأکید می ورزد که استفاده از مواد منفجره تعبیه شده ی نوع فشاری که توسط قربانی فعال می شود و در افغانستان به مثابه ی ماین های ضد پرسونل عمل می کنند، ماهیت غیر تفکیک داشته و روی این ملحوظ [استفاده از آن] در تمامی اوقات غیر قانونی پنداشته می شود. یوناما مجدداً از طالبان می خواهد که استفاده از این مواد را فوراً متوقف ساخته و تعهدات قبلی شان مبنی بر عدم استفاده از اینگونه مواد را رعایت نمایند.^{۱۸}

یوناما در رابطه به هدف قرار گرفتن عمدی افراد ملکی توسط عناصر مخالف دولت و همچنان موارد تهدید، ارباب، و آزار و اذیت توسط عناصر متذکره همچنان نگران می باشد. از ۱ جنوری الی ۳۰ جون، یوناما ۷۷۰ مورد تلفات ملکی (۳۴۲ کشته و ۴۲۸ مجروح) ناشی از حملاتی را ثبت کرده که در آن افراد ملکی عمداً مورد هدف قرار گرفتند، و بیش از نیم این رویداد ها به طالبان نسبت داده شده است.^{۱۹} بیشترین تعداد تلفات ملکی ناشی از حملات عمدی در ماه های مارچ و می به وقوع پیوسته است. رویداد های هدف قرار گرفتن عمدی افراد ملکی توسط عناصر مخالف دولت در جریان شش ماه نخست ۲۰۲۰ شامل حملات بالای رهبران مذهبی (۱۸ مورد)، کارمندان صحی (۱۳ مورد)، کارمندان عدلی و قضائی (۱۱ مورد)، فعالین جامعه مدنی (۹ مورد)، کارمندان مؤسسات غیر دولتی (۸ مورد) و خبرنگاران (۳ مورد) می شود. یوناما به ثبت حملات شاخه خراسان داعش بالای اقلیت های مذهبی در افغانستان به شمول اهل سکه و مسلمانان اهل تشیع که اکثر شان مربوط به قوم هزاره می شوند، همچنان ادامه داده است.

در رابطه به تعدادی از رویداد هایی که در آن افراد ملکی عمداً مورد هدف قرار گرفتند، طرف مسئول و مرتکبین این عمل نامعلوم باقی مانده است. این رویداد ها شامل موارد آتی می شود: حمله مورخ ۱۲ می توسط افراد مسلح ناشناس بالای بخش ولادی شفاخانه‌ی در کابل که توسط مؤسسه دکتوران بدون سرحد به پیش برده می شد؛ حمله مورخ ۲۲ جون بالای یک واسطه نقلیه توسط دو حمله کننده‌ی موتر سایکل سوار که باعث کشته شدن ۵ سرنشین داخل موتر به شمول یک سارنوال

که در توقیف خانه بگرام کار می کردند، شد؛ در مرکز، حمله مورخ ۲۷ جون بالای یک عراده واسطه نقلیه‌ی کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان که باعث کشته شدن یک عضو و یک راننده شد (به ذیل مراجعه شود). یوناما دولت افغانستان را ترغیب می کند که تحقیقات خویش در مورد این رویداد ها را تکمیل نماید، یافته های خود را نشر کند، مرتکبین را مورد پیگرد قرار دهد، و اقداماتی را روی دست گیرد تا اطمینان حاصل گردد که از قربانیان و خانواده های شان به گونه مناسب دلجوئی صورت می گیرد.

هدف قرار دادن افراد ملکی یا اهداف ملکی به شکل عمدی به اساس حقوق بین الملل بشردوستانه صراحتاً ممنوع بوده و ممکن جرم جنگی محسوب شود.

حمله‌ی مواد منفجره تعبیه شده بالای واسطه نقلیه کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان به تاریخ ۲۷ جون ۲۰۲۰ که باعث کشته شدن دو کارمند کمیسیون شد

در صبح ۲۷ جون در شهر کابل، مواد منفجره تعبیه شده ی نوع کنترل از راه دور در یک واسطه نقلیه مربوط کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان منفجر شد که باعث مجروحیت دو سرنشین هر یک فاطمه "نتاشه" خلیل، افسر روابط تمویل کنندگان کمیسیون و جاوید فولاد کارمند سابقه دار و راننده کمیسیون شد. دو کارمند مجروح به شفاخانه منتقل شدند ولی بلافاصله پس از مجروحیت، جان سپردند.

واسطه نقلیه مذکور از جمله وسایط دارای نمبر پلید دولتی بود که برای انتقال کارمندان کمیسیون استفاده می شد. الی تهیه این گزارش، نهادهای تحقیقاتی در افغانستان نتوانستند جناح یا گروهی مسئول یا افراد دخیل در این رویداد را شناسائی نمایند؛ روی این ملحوظ، تا هنوز مشخص نیست که آیا کمیسیون مشخصاً به خاطر فعالیت های حقوق بشری مورد هدف قرار گرفته است. شب مورخ ۲۷ جون، یک سخنگوی طالبان از طریق تویتر دست داشتن در این رویداد را رد کرد و این قتل ها را تقبیح کرد.^{۲۰}

کارمندان کمیسیون قبلاً توسط عناصر مخالف دولت در افغانستان مورد حمله قرار گرفته بودند. به تاریخ ۳ سپتامبر ۲۰۱۹، عبدالصمد امیری، سرپرست دفتر ولایت غور کمیسیون مستقل حقوق بشر در ولسوالی جلریز ولایت وردک توسط طالبان اختطاف شد و برای دو روز در نزد آنها بود تا اینکه به ضرب گلوله کشته شد.

طبق معلومات یوناما، چهار گلوله در پشت آقای امیری اصابت کرده بود. کمیسیون جلوگیری از تلفات ملکی و شکایات طالبان قضیه را تحت تحقیق قرار داد ولی یافته های شان نه با مردم شریک شد و نه هم در اختیار یوناما یا کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان قرار گرفت.

به تاریخ ۲۶ اکتوبر ۲۰۱۵ در شهر جلال آباد ولایت ننگرهار، مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از راه دور (ریموت) که در کنار جاده جاسازی شده بود، یک موتر حامل کارمندان کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان را مورد هدف قرار داد که باعث کشته شدن دو کارمند و مجروحیت شش تن دیگر شان شد. هیچ یک از طرف های درگیری مسئولیت این حمله را به عهده نگرفت.^{۲۱}

کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان یک نهاد مستقل حقوق بشری کشور می باشد که بلندترین سطح اعتبار انجمن نهاد های حقوق بشری کشور ها را در اختیار دارد. وظیفه این نهاد محافظت و ترویج حقوق بشری تمام مردم در افغانستان از طریق حقیقت یابی، دادخواهی و سایر فعالیت های بیطرفانه می باشد. به عنوان مدافعین حقوق بشر، کارمندان کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان باید از هر گونه حمله مصئون بوده و قادر باشند تا فعالیت های شان را به دور از ترس و ارعاب انجام دهند. یوناما از دولت افغانستان می خواهد که بعد از تکمیل تحقیقات، یافته های خود را نشر کند، مرتکبین را پاسخگو قرار دهد و اطمینان حاصل نماید که از اعضای خانواده خلیل و آقای فولاد به گونه مناسب دلجوئی صورت گرفته است.

یوناما به ثبت افزایش نگران کننده ی رویداد های اختطاف افراد ملکی توسط طالبان به شمول مواردی که منجر به بدرفتاری و اعدام های صحرائی شد، ادامه داده است. در جریان شش ماه نخست ۲۰۲۰، یوناما ۲۸ رویداد اختطاف افراد ملکی را ثبت کرده که منجر به ۶۸ مورد تلفات ملکی (۴۰ کشته و ۲۸ مجروح) شد و این آمار مبین افزایش پنج مرتبه‌ئی تلفات ملکی ناشی

از چنین رویداد ها در مقایسه با شش ماه نخست سال ۲۰۱۹ می باشد.

بطور مثال، به تاریخ ۹ اپریل در شاهراه هرات - اسلام قلعه واقع ولسوالی کوهسان ولایت هرات، سه تن از جنگجویان مسلح یک واسطه نقلیه شخصی را که در حال سفر به سوی شهر هرات بود، متوقف ساختند. جنگجویان طالب تمامی پنج سرنشین مرد را که کارمندان د افغانستان بانک (بانک مرکزی افغانستان) اختطاف کردند، آنها را به جای دیگر بردند، و چند ساعت بعد آنها را به ضرب گلوله به قتل رساندند. طبق اظهار منابع، یکی از این کارمندان قبلاً از سوی طالبان تهدید شده بود که وظیفه را ترک نماید و از وی خواسته شده بود تا این پیام را به سایر همکارانش برساند.

افغانستان: حملات عمدی بالای افراد ملکی

۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۲۰

کشته ۳۴۲

مجروح ۴۲۸

۱۸

حادثاتی که در آن رهبران مذهبی هدف قرار گرفته

۱۳

حادثاتی که در آن کارکنان صحتی هدف قرار گرفته

۱۱

حادثاتی که در آن اعضای قوه قضاییه هدف قرار گرفته

۹

حادثاتی که در آن فعالین جامعه مدنی هدف قرار گرفته

۸

حادثاتی که در آن کارمندان نهادهای غیر دولتی هدف قرار گرفته

۳

حادثاتی که در آن خبرنگاران هدف قرار گرفته

اعدام علنی دو مرد توسط طالبان در ولایت فاریاب به تاریخ ۲۶ جون ۲۰۲۰

در جریان نیمه نخست ۲۰۲۰، یوناما ۵ رویدادی را ثبت کرد که طالبان به منظور تطبیق فیصله های ساختار های موازی عدلی و قضائی شان به ویژه در مناطق تحت کنترل شان که دسترسی مردم به میکانیزم های رسمی عدلی و قضائی خیلی محدود است، دست به انجام اعمال ظالمانه، غیر انسانی و تحقیر آمیز زدند. مجازاتی که توسط طالبان صورت گرفت، شامل لت و کوب، قطع اعضا و همچنان اعدام به اتهام "جرایمی" مانند "جرایم ضد اخلاقی" می شود.

آنچه مشخصاً مایه نگرانی است، اعدام دو مرد ملکی است که در صبح ۲۶ جون در ولسوالی های قیصار و پشتون کوت ولایت فاریاب صورت گرفت. هر دو مرد که حدوداً ۳۵ سال سن داشتند، در مقابل صدها تن به شمول اطفال در مناطق مزدحم در بازار های محلی اعدام شدند. آنها با چشمان و دست و پای بسته به بازار های محل آورده شدند و فیصله محکمه طالبان توسط یکی از اعضای طالبان با صدای بلند از طریق بلندگو خوانده شد. در ولسوالی قیصار، مرد [متهم] یک سال قبل به اتهام اختطاف یک طفل دستگیر شده بود؛ در ولسوالی پشتون کوت، مرد [متهم] دو ماه قبل به اتهام اختطاف، سرقت مسلحانه و قتل دستگیر شده بود. هر دو مرد بلافاصله پس از اعلان حکم اعدام در محضر عام اعدام شدند و اجساد شان حد اقل برای بیست دقیقه در انظار عامه قرار داده شد. مرد سوم که به عین اتهام دستگیر و به اعدام محکوم شده بود و گفته می شود که یکی از اعضای طالبان بود، تا هنوز در توقیف طالبان به سر می برد.

هرچند یوناما تعدادی از اعدام ها توسط طالبان را طی چند سال به شمول مواردی که در محضر دیگران صورت گرفته، ثبت کرده است، اعدام های علنی در برابر انظار عامه به منظور نمایش بسیار اندک می باشد. آخرین موردی که توسط یوناما ثبت شد، به جون ۲۰۱۹ در ولایت فراه بر می گردد که یک ملا توسط طالبان در مقابل انظار ده ها تن پس از فیصله محکمه به جرم قتل، به ضرب گلوله کشته شد. قبل از این اعدام ها در ولایت فاریاب در ۲۶ جون، یوناما فقط یک مورد دیگر اعدام را ثبت کرده بود.

یوناما یکبار دیگر اذعان می دارد که مجازات های انجام شده توسط عناصر مخالف دولت به اساس قوانین افغانستان اعمال جرمی پنداشته شده و نقض حقوق بشری و سوء رفتار محسوب می شود. افزون بر آن، مجازات های شدید توسط عناصر مخالف دولت مانند اعدام نقض جدی حقوق بین الملل بشردوستانه شمرده می شود که ممکن جرایم جنگی محسوب شود.^{۲۲} اعدام های علنی مشخصاً غیر انسانی بوده و باعث افزایش تنش روحی افرادی که محکوم به اعدام شده^{۲۳} و همچنان آنانیکه شاهد این رویداد می باشند به ویژه اطفال، می گردد.^{۲۴}

یوناما از طالبان می خواهد که تحمیل اعمال و مجازات ظالمانه، غیر انسانی و تحقیر آمیز را فوراً متوقف سازند. یوناما یکبار دیگر روی موقف سرمنشی ملل متحد که "شدیداً مخالف اعدام های علنی توهین آمیز، ظالمانه، غیر انسانی و تحقیر آمیز" می باشد، تاکید می کند.^{۲۵} اجرای اعدام های علنی به ویژه در مقابل اطفال باید فوراً متوقف شود.

به تاریخ ۳۰ می در ولسوالی وردوج ولایت بدخشان، طالبان مسلح وارد خانه های مسکونی شدند، ۱۳ فرد ملکی (به شمول یک زن) را مورد لت و کوب قرار دادند، آنها را اختطاف کرده و به مرکز طالبان در قریه انتقال دادند. شش تن از افراد اختطاف شده به شمول خانم مذکور، پس از وساطت بزرگان محل آزاد شدند؛ هفت مرد باقی مانده توسط طالبان به قریه ی دیگر منتقل شدند. طبق معلومات یوناما، طالبان افراد اختطاف شده را شدیداً مورد لت و کوب قرار داده و یکتن آنها را شوک برقی داده است. یک فرد دیگر آنها به تاریخ ۳ جون رها شد ولی اختطاف شدگان باقی مانده الی ۲۶ جون آزاد نشدند. طبق گزارشات، طالبان این افراد ملکی را به اتهام همکاری با نیروهای اردوی ملی اختطاف کرده و آنها را مورد لت و کوب قرار داد.

یوناما یک بار دیگر تأکید می ورزد که هدف قرار دادن افراد یا اهداف ملکی به شکل عمدی به اساس حقوق بین الملل بشردوستانه منع می باشد؛ ماده ۳ کنوانسیون های ژنیو قتل افرادی که سهم فعال در درگیری ها ندارد، توسط هر طرف منازعه را در هر زمان و مکان صراحتاً ممنوع قرار داده و این عمل ممکن جرم جنگی تلقی شود.

یوناما کمسیون جلوگیری از تلفات افراد ملکی و سمع شکایات طالبان را تشویق می کند که به تحقیقات شان در مورد حادثات منجر به تلفات افراد ملکی ادامه داده و از طالبان تأکیداً می خواهد تا یافته های شان را با یوناما و مردم شریک بسازد.

۴. نیروهای طرفدار دولت

نیروهای طرفدار دولت عامل ۲۸ درصد کل تلفات ملکی در جریان شش ماه نخست این سال بود و باعث ۹۸۲ مورد تلفات ملکی (۳۹۲ کشته و ۵۹۰ مجروح) شده است. نیروهای طرفدار دولت با ادامه ی روند نگران کننده که پس از ربیع نخست به ملاحظه رسید، کماکان باعث کشتار بیشتر اطفال نسبت به عناصر مخالف دولت شده است.^{۲۶} یوناما ۲۳ درصد کل تلفات ملکی را به نیروهای ملی امنیتی افغانستان،^{۲۷} سه درصد را به نیروهای نظامی بین المللی،^{۲۸} و متباقی را به گروه های مسلح طرفدار دولت^{۲۹} و نیروهای طرفدار دولت که نامعلوم یا متعدد بودند، نسبت داده است.^{۳۰}

آخرین رویداد تلفات ملکی در جریان شش ماه نخست سال ۲۰۲۰، منسوب به نیروهای نظامی بین المللی بوده که برخاسته از درگیری فعال در ۱۷ فبروری در ولایت هرات و در نتیجه ی یک حمله هوایی به وقوع پیوست.^{۳۱}

در نیمه نخست ۲۰۲۰، یوناما ۹ درصد افزایش را در تلفات ملکی منسوب به نیروهای ملی امنیتی افغانستان در مقایسه با نیمه نخست ۲۰۱۹ به ثبت رسانیده که [این افزایش] عمدتاً به دلیل افزایش در تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی و رویداد های استفاده از سلاح غیر مستقیم در جریان درگیری های زمینی صورت گرفت.^{۳۲}

درگیری های زمینی کماکان بزرگترین عامل تلفات ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت در جریان نیمه نخست سال ۲۰۲۰ بود چنانچه باعث ۵۴۶ مورد تلفات ملکی (۱۵۷ کشته و ۳۸۹ مجروح) شد.^{۳۳} ۸۰ درصد این تلفات ملکی به دلیل استفاده از سلاح غیر مستقیم که اکثراً در مناطق مزدحم ملکی صورت گرفت، به وقوع پیوست.^{۳۴} یوناما در مورد تأثیرات بدون تفکیک چنین سلاح ها به ویژه در مناطق مزدحم و آسیب به افراد ملکی که معمولاً به وقوع می پیوندند، مکرراً ابراز نگرانی نموده است. بطور مثال، به تاریخ ۲۳ می در ولسوالی الینگار ولایت لغمان، یک مرعی توپ که توسط نیروهای اردوی ملی در پاسخ به حمله ی طالبان شلیک شده بود، بر یک منطقه مسکونی فرود آمد که باعث کشتن ۴ طفل (سه دختر ۲ - ۸ ساله و یک پسر ۱۵ ساله) و مجروحیت ۱۲ فرد ملکی دیگر (۶ طفل، ۳ زن و ۳ مرد) شد.^{۳۵}

حمله‌ی نیروهای اردوی ملی افغانستان در پاسخ به شلیک طالبان در ولایت هلمند به تاریخ ۲۹ جون ۲۰۲۰

در صبح ۲۹ جون در ولسوالی سنگین ولایت هلمند، نیروهای زمینی مربوط قول اردوی ۲۱۵ میوند اردوی ملی افغانستان سه مرعی هاوان را شلیک کردند که در یک بازار مزدحم فرود آمد و باعث دست کم ۵۰ مورد تلفات ملکی (۱۹ کشته به شمول ۶ طفل و مجروحیت ۳۱ تن به شمول ۱۱ طفل) شد. بر اساس معلومات منابع، این رویداد هنگامی به وقوع پیوست که طالبان هاوان را از عقب بازار شلیک کرد و نیروهای اردوی ملی به حمله طالبان پاسخ دادند. یک مرکز کمک های اولیه که توسط مؤسسه غیر دولتی تحت نام ایمرجنسی به پیش برده می شود و تقریباً در ۲۰۰ متری محل رویداد موقعیت داشت، خساره مند شد ولی به ارائه خدمات صحی به قربانیان ادامه داد.^{۳۶}

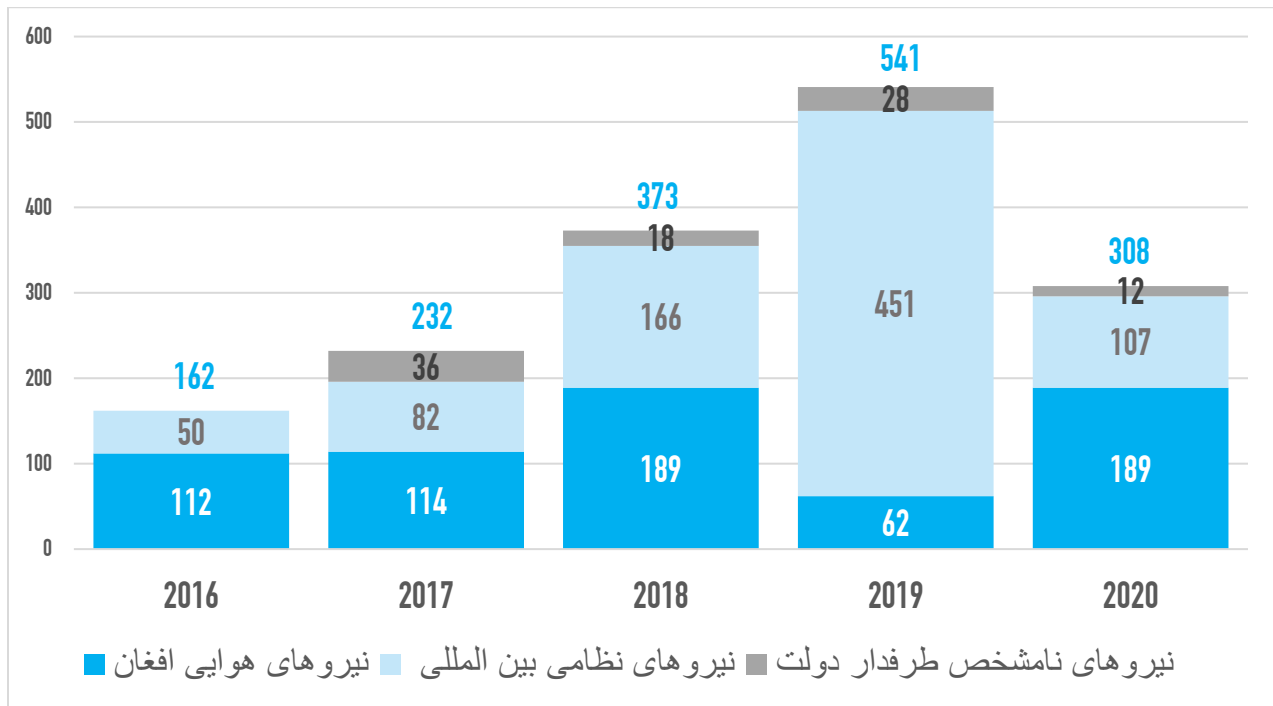
رئیس جمهور غنی در روز وقوع حادثه و از طریق یک بیانیه، این رویداد را تقبیح کرد و آن را یک "حمله تروریستی" خواند و از طالبان خواست تا جنگ را متوقف سازند.^{۳۷} به تاریخ ۳۰ جون، فرمانده قول اردوی ۲۱۵ اردوی ملی با رد این ادعا که نیروهای اردوی ملی باعث این تلفات ملکی شده، اظهار داشت که والی به هیئت تحقیق وظیفه داده تا توضیحات لازم را ارائه نماید.^{۳۸} به تاریخ ۸ جولای، هیئت اعزامی از سوی رئیس جمهور غنی به ولایت هلمند رسید و به محل رویداد در ولسوالی سنگین سفر کرد.

یوناما به نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان و طالبان یادآور می شود که به اساس حقوق بین الملل بشردوستانه، طرف های منازعه مکلف هستند تا هر نوع اقدامات پیشگیرانه‌ی ممکن را به منظور جلوگیری و کاهش تلفات غیر عمدی ملکی، مجروحیت افراد ملکی و خسارات به اهداف ملکی و همچنان به هدف محافظت افراد ملکی تحت کنترل شان در برابر تاثیرات حملات را تحت هر نوع شرایط روی دست گیرند.^{۳۹} این شامل مکلفیت مبنی بر اتخاذ هر نوع تدابیر پیشگیرانه‌ی ممکن در انتخاب ابزار و نحوه‌ی منازعه به شمول مکلفیت استفاده از دقیق ترین سلاح های موجود و همچنان مکلفیت جلوگیری از جابجائی اهداف نظامی در مناطق مزدحم ملکی تا حد امکان، می شود.^{۴۰} بنابر گزارش، حمله‌ی نخست طالبان که از یک محل مزدحم ملکی صورت گرفت و سلاح های دارای ساحه تخریب وسیع که توسط نیروهای اردوی ملی به سمت یک بازار مزدحم شلیک شد، سوالات جدی را در مورد رعایت این اصل توسط هر دو طرف منازعه بر می انگیزد.

یوناما دولت را ترغیب می کند که تحقیقات را تکمیل نماید، مرتکبین را پاسخگو قرار دهد، یافته های خویش را با مردم شریک سازد، و اقداماتی را در راستای رسیدگی به آسیب های وارده منجمله از طریق وضع محدودیت ها در استفاده از سلاح غیر مستقیم در مناطق مزدحم ملکی، روی دست گیرد.

تلفات افراد ملکی در نتیجه حملات هوایی

۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۶ - ۲۰۲۰

یوناما در مورد تلفات ملکی برخاسته از حملات هوایی توسط نیروهای هوایی افغانستان نیز نگران می باشد. هرچند تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی در کل الی ۴۳ درصد کاهش یافته است، این کاهش به دلیل کاهش چشمگیر در فعالیت های نیروهای نظامی بین المللی پس از امضای توافقنامه مورخ ۲۹ فبروری میان ایالات متحده و طالبان می باشد. تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی توسط نیروهای هوایی افغانستان در جریان شش ماه نخست ۲۰۲۰ در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۹، سه برابر افزایش یافته،^۱ و ماه های اپریل و می بلندترین آمار را نشان می دهد. زنان و اطفال بیش از نصف تلفات ملکی برخاسته از حملات هوایی توسط تمام نیروهای طرفدار دولت و ۶۵ درصد تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی تنها توسط نیروهای هوایی افغانستان را تشکیل می دهد. بیش از نیم مجموع تلفات ملکی توسط حمله های هوایی به وقوع پیوست که توسط نیروهای هوایی افغانستان در ولایت های کندز و بلخ صورت گرفته است.

یوناما مشخصاً در رابطه به حملات هوایی متعدد توسط نیروهای هوایی افغانستان بالای ساختمان های رهائشی که منجر به میزان بلند تلفات ملکی به ویژه زنان و اطفال شده است، نگران می باشد. این حملات شامل موارد آتی می شود: دو حمله هوایی به تاریخ ۲۰ می در ولسوالی مرادیان ولایت جوزجان که بر دو خانه اصابت کرد و منجر به کشته شدن ۶ فرد ملکی (۳ طفل، ۱ زن و ۲ مرد) و مجروحیت ۱ دختر شد؛ یک حمله هوایی که بر یک منزل مسکونی در همان روز در ولسوالی خان آباد

ولایت کندز اصابت کرد، منجر به کشته شدن ۳ فرد ملکی (۲ زن و ۱ مرد) و مجروحیت ۵ تن (۴ طفل و ۱ زن) شد؛ حمله هوایی در نیمه شب ۲۴ جون در ولسوالی بلخ ولایت بلخ که باعث کشته شدن ۴ عضو یک خانواده (۲ طفل زیر سن ۵ سال، ۱ زن و ۱ مرد) و مجروحیت ۵ تن دیگر (۲ طفل زیر سن ۴ سال، ۲ زن و ۱ مرد) شد.

بر اساس یافته های یوناما گفته می شود که نیروهای هوایی افغانستان در تعدادی از این رویداد قصد داشتند که ساختمان متفاوت را مورد هدف قرار دهند ولی اشتبهاً منازل مسکونی را هدف قرار دادند. در سایر موارد، یوناما به گزارش هایی دست یافته که عناصر مخالف دولت حملاتی را از خانه مسکونی انجام دادند که این امر خانه های مسکونی را در معرض حملات متقابل از سوی نیروهای طرفدار دولت قرار داد. رویدادی دیگر که قابل نگرانی است، در ۱۱ می در ولسوالی بلخ ولایت بلخ اتفاق افتاد. نیروهای هوایی افغانستان حمله ای هوایی را بالای گروهی از افراد ملکی که طالبان آنها را وادار نموده بود تا به منظور جلوگیری از عبور نیروهای ملی امنیتی افغانستان سرک را تخریب نمایند، انجام داد. این حمله باعث ۲۲ مورد تلفات

"طالبان که در قریه ای ما مستقر شده بودند، هنگامی بالای نیروهای اردوی ملی حمله کردند که آنها در حال عبور از شاهراه بودند. ناگهان یک بمب به خانه من فرود آمد و من از هوش رفتم. بعد از ۲۰ دقیقه، من به هوش آمدم و متوجه شدم که اعضای خانواده ام شدیداً مجروح شده اند... این حادثه تاثیر عمیق فیزیکی و روحی بالای خانواده ای ما گذاشت. دست چپ من که در آن حادثه مجروح شده بود، اکنون درست کار نمی کند. این وضعیت برایم مشکلاتی را در کارها خلق کرده زیرا من معمولاً در مزرعه کار می کنم - حالا دیگر نمی توانیم کارهای سنگین را انجام دهیم. خانمم نمی تواند به راحتی صحبت کند. در جریان شب، خانمم می ترسد و از خواب بیدار می شود. او نمی تواند از طفلم مواظبت کند. اعضای خانواده ام نیاز به مداوی بیشتر دارند ولی من پول ندارم."

- قربانی یک حمله ای نیروهای هوایی افغانستان در ولسوالی پلخمری ولایت بغلان که باعث کشته شدن ۳ طفل و مجروحیت ۳ تن دیگر در آن خانواده همراه با فرد قربانی شد.

ملکی (۹ کشته و ۱۳ مجروح) شد. روز بعد، حدود ۲۵۰ تن از باشندگان محل علیه این حمله هوایی دست به تظاهرات زدند و سرک عمومی را بستند و مانع عبور یک قطار نیروهای اردوی ملی شدند. مظاهره کنندگان اجساد قربانیان ناشی از حمله هوایی را با خود حمل می کردند و تلاش کردند تا یکی از تانک های نیروهای اردوی ملی را به آتش بکشند. در پاسخ، نیروهای اردوی ملی بالای مظاهره کنندگان شلیک کرد و باعث کشته شدن ۱ مرد و مجروحیت ۴ تن دیگر شان شد.

یوناما یک بار دیگر از دولت افغانستان می خواهد تا استفاده از سلاح غیر مستقیم (هاوان، راکت و بم دستی) و سایر مواد منفجره ای دارای ساحه تخریب وسیع را در مناطق مزدحم متوقف سازد، و به طرح و بازنگری رهنمود های تاکتیکی، قواعد درگیری و سایر طرزالعمل های مربوط به استفاده از سلاح هوایی ادامه دهند. یوناما یادآور می شود که دولت مکلف است تا

هر نوع تدابیر احتیاطی ممکن را به منظور محافظت افراد ملکی روی دست گیرد و این مکلفیت حتا در شرایطی که عناصر مخالف دولت از خانه های مسکونی شلیک می کنند، تقلیل نیاید. یوناما همچنان به عناصر مخالف دولت یادآور می شود که قرارداد اهداف نظامی و ملکی در کنار هم به شکل عمدی، آنها را مشخصاً به منظور تلاش برای جلوگیری از هدف قرار گرفتن اهداف نظامی، به اساس حقوق بین الملل بشردوستانه ممنوع می باشد.^{۴۲}

یوناما بر اهمیت شفافیت در مورد تحقیقات تلفات افراد ملکی تأکید نموده و شورای امنیت ملی را تشویق می کند تا در پاسخ به حادثاتی تلفات افراد ملکی که از طریق یوناما با آنها شریک ساخته شده است، شریک سازی معلومات و یافته های نهاد شان را با یوناما دوباره از سر بگیرد. یوناما هم چنان از حمایت قاطع اکیداً می خواهد تا نقش آموزش، مشوره دهی و همکاری خود را با نیروهای امنیتی ملی افغان و همچنان شورای امنیت ملی جهت تقویت پیگرد و تحقیقات تلفات افراد ملکی ادامه دهد تا از معلومات بدست آمده برای بازنگری که بعد از تکمیل تحقیقات صورت می گیرد و درسهای مهمی که از تجربیات آن فراگرفته می شود، استفاده گردد.

۵. رویداد هایی که مراقبت های صحی را در جریان شیوع کووید-۱۹ متأثر ساخت

یوناما همواره روی اهمیت حیاتی محافظت تاسیسات و کارمندان صحی در جریان شیوع جهانی کووید - ۱۹ که تأثیرات ناگوار روی جمعیت ملکی افغانستان دارد، تأکید نموده است.^{۴۳} سیستم شکننده ی خدمات صحی کشور حتا قبل از آغاز شیوع کووید - ۱۹ در افغانستان، تحت فشار بسیار زیاد قرار داشت و زمانی که موارد تایید شده ویروس افزایش یافت، تقاضاها برای عرضه کنندگان مراقبت های صحی بیشتر افزایش یافت.

در شش ماه نخست سال ۲۰۲۰، یوناما ۳۶ رویدادی را که مراکز صحی را متأثر ساخت، به ثبت رسانید که شامل ۲۷ حمله مستقیم بالای تاسیسات صحی منجمله شفاخانه، کارمندان محافظت شده، و ۹ حمله غیر مستقیم می شود. اکثر این رویداد ها از سوی طالبان به وقوع پیوست. پس از آنکه یوناما گزارش ویژه در مورد حملات بالای مراکز صحی که از ۱۱ مارچ الی ۲۳ اپریل را تحت پوشش قرار می داد، به نشر سپرد، ماموریت ملل متحد به ثبت رویداد های منسوب به طالبان و نیروهای ملی امنیتی افغانستان به ویژه رویداد های ناشی از استفاده ی سلاح غیر مستقیم بالای شفاخانه ها و کلینیک های صحی یا حوالی آن ادامه داد. بطور مثال، به تاریخ ۳۱ می در ولسوالی الهسای ولایت کاپیسا، طالبان بالای قرارگاه نیروهای ملی امنیتی افغانستان که در مرکز اداری ولسوالی موقعیت داشت، شلیک کردند. نیروهای اردوی ملی با شلیک مرمی هاوان پاسخ دادند که هاوان مذکور تقریباً ده متر دورتر از ساختمان اصلی کلینیک صحی ولسوالی اصابت کرد و یک زن را در داخل ساختمان مجروح ساخت، کلینیک های کلینیک را تخریب کرد، و آمبولانس و موتر شخصی رئیس کلینیک را آسیب رسانید.

به تاریخ ۱۷ جون ۲۰۲۰ در ولسوالی پل علم ولایت لوگر، یک مرمی راکت که از سوی طالبان شلیک شده بود، به شفاخانه ولایتی اصابت کرد که باعث تخریب سقف شد، کلینیک ها را شکست و تقریباً به ارزش ۷۰۰۰۰ افغانی به تجهیزات صحی صدمه وار کرد. گفته می شود که طالبان با شلیک این راکت می خواستند مراسم تعیین والی جدید از سوی دولت را هدف قرار دهند که از هدف مورد نظر منحرف شد.

به اساس حقوق بین الملل بشردوستانه، تاسیسات و پرسونل صحی از محافظت ویژه برخوردار می باشند.^{۴۴} یوناما به طرف های درگیری یادآور می شود که مسئولیت دارند تا هر نوع تدابیر احتیاطی ممکن را روی دست گیرند تا اطمینان حاصل گردد

که تاسیسات و پرسونل طبی در برابر حملات محفوظ می باشند. طبق حقوق بین الملل بشردوستانه، اعمال خشونت آمیز عمدی علیه تاسیسات صحتی به شمول شفاخانه ها و پرسونل مربوط به آن ممنوع بوده و جرایم جنگی محسوب می شود. همچنان، اینگونه حملات یکی از شش مورد جدی خشونت علیه اطفال در منازعات مسلحانه را تشکیل می دهد؛ چنانچه این یکی از دلایل برای شامل شدن در ضمیمه‌ی گزارش های سالانه سرمنشی مل متحد در مورد اطفال و منازعات مسلحانه می باشد.

حملات بالای مراکز صحتی به ویژه در جریان وبای صحتی، زندگی تمام جمعیت ملکی در افغانستان را با خطر مواجه می سازد و حق دسترسی شان به خدمات معیاری و قابل دسترسی صحتی فزیک و روانی را نقض می کند.

یوناما یکبار دیگر تاکید می کند که حملات بالای مراکز صحتی به ویژه در جریان وبای صحتی، زندگی تمام جمعیت ملکی در افغانستان را با خطر مواجه می سازد و حق دسترسی شان به خدمات معیاری و قابل دسترسی صحتی فزیک و روانی مندرج در حقوق بین الملل بشردوستانه را نقض می کند. یوناما توصیه هایی را که در گزارش ویژه این ماموریت پیرامون موضوع به نشر رسید، تکرار می کند که شامل توقف فوری حملات عمدی بالای مراکز صحتی، توقف استفاده از سلاح غیر مستقیم در ساحات مزدحم ملکی به ویژه در حوالی تاسیسات صحتی، و تحقیق هر نوع مداخلات مستقیم و غیر مستقیم در خدمات صحتی می شود. صحت و آسایش مردم افغانستان در جریان شیوع کووید - ۱۹ باید در اولویت قرار گیرد.

۶. استخدام اطفال و استفاده از آنها

در جریان شیوع کووید-۱۹، اطفال افغانستان بطور اخص در معرض خطر استخدام و استفاده توسط طرفین درگیر بوده و از این جهت آسیب پذیر هستند. در اواسط ماه مارچ، دولت افغانستان مکاتب را بسته و فعالیت های تجارقی و گشت و گذار را برای جلوگیری از شیوع کووید-۱۹ محدود کرد. در حالی که محافظت جمعیت در برابر انتشار ویروس ضروری است، این اقدامات ضمن اینکه فشارهای جدیدی را بر روی والدین، سرپرستان و مراقبان قرار داده است، منجر به اختلال در دسترسی اطفال به آموزش، مراقبت های صحتی و خدمات اجتماعی شده است. مشکلات اقتصادی ناشی از قرنطینه، فشار بر فرزندان برای کسب درآمد برای خانواده های شان را افزایش می دهد، به ویژه هنگامی که به مکتب نمی روند، و آنها را مستعد جذب و استفاده بیشتر می کند.

در نیمه اول سال ۲۰۲۰، یوناما استخدام^{۴۵} و استفاده از ۲۳ طفل توسط طالبان را تأیید کرد که ۲۲ تن از آنها در منطقه شمال شرقی و یک تن دیگر در منطقه شرقی استخدام شدند. در این حوادث پسران از ۱۳ تا ۱۷ سال توسط طالبان استخدام، مسلح و تحت آموزش قرار گرفتند تا وظایف جنگی را علیه نیروهای امنیتی ملی افغانستان، بشمول حملات انتحاری، انجام دهند. به عنوان مثال، در اوایل فبروری، طالبان سه پسر (۱۵ تا ۱۶ ساله) را برای انجام یک حمله انتحاری علیه یک قومندان پولیس محلی افغانستان که در یک مراسم نامزدی در ولایت بغلان شرکت کرده بود، مستقر کردند. قبل از رسیدن به این مراسم، یکی از اطفال به طور تصادفی مواد تعبیه شده انفجاری خود را منفجر کرد که در اثر آن خودش را به قتل رسانده و دو طفل دیگر را مجروح کرد.

اعتقاد بر این است که حوادث استخدام و استفاده از اطفال با توجه به حساسیت های مربوط به آن و نگرانی در مورد مصونیت اطفال، در افغانستان به طور گسترده گزارش داده نمی شود. فلذا، تایید و تثبیت آنها دشوار است. در جریان مدت کووید-۱۹، علاوه بر حوادث تأیید و تثبیت شده در مورد استخدام و استفاده از اطفال توسط طالبان، یوناما افزایش گزارش های مربوط به استخدام و استفاده از اطفال توسط نیروهای امنیتی ملی افغانستان را در مناطق مختلف افغانستان دریافت کرده است. قرار گزارش ها، در حال حاضر اطفال توسط پولیس ملی افغانستان و پولیس محلی برای فعالیت های حمایتی مانند محافظان و رانندگان، نقش های جنگی در پوسته های بررسی و سوءاستفاده های جنسی بشمول بچه بازی استخدام و یا مورد استفاده قرار می گیرند. یوناما ضمن رعایت اصول حمایت از اطفال تحت عنوان "اطفال هیچ آسیبی نبیند" و منافع علیای اطفال مد نظر گرفته شود، در تلاش است تا گزارش های مذکور را تأیید کند.

یوناما پیشرفتی را که دولت افغانستان برای پایان دادن و جلوگیری از استخدام و استفاده از اطفال انجام داده است، بشمول کاری که واحدهای محافظت از اطفال در مراکز استخدام پولیس ملی افغانستان در سراسر کشور انجام می دهد را می ستاید. یوناما همچنین خاطرنشان می کند که کمیسیون پیشگیری از تلفات ملکی و رسیدگی به شکایات طالبان از طریق بررسی اتهامات مربوط به استخدام اطفال توسط قومندانان طالبان، اقدامات مثبتی را در سال ۲۰۱۹ انجام داد. با این حال، بخصوص در جریان همه گیر شدن کووید-۱۹، باید اقدامات بیشتری انجام شود تا اطفال در برابر آسیب جبران ناپذیر جسمی و روانی استخدام و استفاده محافظت شوند. یوناما دولت را تشویق می کند تا فعالیت های واحدهای محافظت اطفال برای نظارت بر استفاده از اطفال در پوسته های تلاشی را افزایش دهد و از تصویب قانون محافظت از حقوق اطفال توسط شورای ملی اطمینان حاصل کند. یوناما از طالبان تقاضا می کند تا استخدام و استفاده از اطفال را از طریق تقویت تحقیقات و اقدامات پاسخگویی توسط کمیسیون پیشگیری از تلفات ملکی و رسیدگی به شکایات، متوقف کنند.

افغانستان: اطفال و منازعات مسلحانه

۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۲۰

جنگ های زمینی
عامل مهم و اصلی تلفات اطفال بود

بیشتر از ۸۰ درصد تلفات ناشی از
مواد باقی مانده از جنگ، اطفال می باشد

بیشتر از یکی بر سوم حصه تلفات ناشی از مواد
منفجره تعبیه شده ی فشاری، اطفال می باشد

بیشتر از چهار نفر از هر ده نفر
تلفات افراد ملکی، اطفال می باشد

۳۴۰

کشته

۷۲۷

مجروح

۷. تأثیر منازعه مسلحانه بالای قربانیان و اعضای خانواده آنها

جمعیت ملکی افغانستان، چه به صورت فردی و چه جمعی، متحمل آسیب و خسارت غیر قابل محاسبه بشمول آسیب جسمی، رنج عاطفی و روانی، خسارات مالی و سایر اثرات منفی در جهت بهره‌مندی از حقوق بنیادی انسانی خود، در اثر منازعه مسلحانه شده است. ضرر اولیه ی ناشی از یک حادثه خاص منازعه ی مسلحانه اغلب با قصور طرفین در رسیدگی به این آسیب همراه بوده است. رفاه کنونی و آینده جمعیت ملکی در افغانستان به نفع دولت افغانستان و طالبان است. اولویت بندی تجربیات، نیازها و حقوق قربانیان منازعه برای هر دو طرف برای ایجاد یک محیط مساعد برای مذاکرات صلح و همچنین تضمین صلح پایدار ضروری است.

به منظور دادن پوشش و زمینه گسترده تر به کار ثبت تلفات افراد ملکی توسط یوناما، این ماموریت در سه ماه دوم سال ۲۰۲۰ برای نظارت منظم بر تأثیر حقوق بشری منازعه ی مسلحانه بالای قربانیان و اعضای خانواده ی آنها البته با تمرکز بر حوادثی که از ابتدای سال به بعد اتفاق افتاده بود، کار شان را آغاز نمودند. این نظارت برای جمع آوری معلومات در مورد چگونگی برخورداری از حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی در حوادث مرتبط به منازعه مسلحانه در قضایای معین و همچنین میزان رسیدگی به حقوق قربانیان از لحاظ دست رسی به حقیقت، عدالت و جبران خسارت طراحی شده است. بخاطر این گزارش، یوناما با ۳۶ نفر از مناطق مختلف افغانستان بشمول زنانی که تحت تأثیر حوادث در سال ۲۰۲۰ قرار گرفته بودند و حوادث متذکره به عناصر ضد دولت یا نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شدند را مصاحبه کرد (برای معلومات بیشتر، بخش روش شناسی را در زیر مشاهده کنید).

در حالی که دولت افغانستان براساس قواعد حقوق بشر بین المللی مسئولیت اصلی مبنی بر ارج گذاری، حمایت و تحقق حقوق همه افراد در افغانستان را در برخورداری از یک سطح زندگی مناسب^۶، بر عهده دارد، گروههای مسلح غیر دولتی که عملاً کنترل غیر رسمی بر برخی مناطق دارند مانند طالبان، که کارکردهای مشابه به دولت را انجام می دهد، مکلف اند تا در رفتارهای شان که بر حقوق بشر افراد تحت کنترل آنها تأثیر می گذارد، نورم های حقوق بشر را رعایت کنند. اگرچه آنها نمی توانند در معاهدات بین المللی حقوق بشر طرف شوند، اما آنها تابع تعهدات مربوط به حقوق بشر طبق مقررات عرفی بین المللی^۷ شمرده می شوند و به نظر می رسد که به طور فزاینده ی به برخی از تعهدات بین المللی در مورد حقوق بشر پایبند باشند.^۸ هم چنان، به طور فزاینده ی، نقش گروه های مسلح غیر دولتی در رسیدگی به حقوق برخی قربانیان نیز شناخته شده است.^۹

الف. تأثیر منازعه مسلحانه بالای برخورداری از حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی

وقتی من در يك اتاق نشسته ام و پنجره ها در اثر باد بسته شوند، می ترسم که انفجار بمبی رخ داده است. حتی گاهی اوقات، وقتی کسی با من تماس می گیرد نمی توانم به تلفون پاسخ دهم چون می ترسم ممکن است برای من خبر بدی بگوید.

در جریان منازعه مسلحانه، علاوه بر حقوق مدنی و سیاسی، حمایت از حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی نیز حائز اهمیت است. مطابق با اصل عدم تبعیض این موارد شامل دسترسی به حقوقی که متضمن بالاترین حد دستیابی به سلامت جسمی و روانی، حق تحصیل، حق غذا، پوشاک و مسکن، و حق کار و مشارکت در زندگی اجتماعی و فرهنگی می گردد، می شود. نظارت اولیه توسط یوناما نشان می دهد که چگونه توانایی قربانیان و خانواده های آنها در استفاده از این حقوق تحت تأثیر حوادث

غیرمترقبه تلفات ملکی مدت ها پس از وقوع تأثیر گذاشته و رنج آنها را دو برابر ساخته است. هر فردی که توسط یوناما مصاحبه شده، به نحوی بعد از حادثه، چه از نظر جسمی، روانی، مالی، اجتماعی، و چه به صورت دیگری همچنان تحت تأثیر قرار گرفته بود.

افغانستان: تأثیر منازعات مسلحانه بر قربانیان

۵۸٪ قربانیان مصاحبه شده از معیوبیت دراز مدت یا دائمی رنج می برد

۱۰۰٪ قربانیان مصاحبه شونده از تأثیرات منفی بر صحت روان و عاطفه ی شان گزارش داده است

۹۲٪ قربانیان از مشکلات اقتصادی رنج می برند

۳۱٪ قربانیان مجبور شدند که خانه های شان را ترک بگویند

۶۴٪ قربانیان گزارش داده که جنگ بر توانای شان برای سهم گیری در زندگی اجتماعی تأثیر منفی گذاشته است

گزارش نیم سال اول ۲۰۲۰ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی

افراد ملکی را محافظت و جنگ را بس کنید

"ما از این جنگ جاری خسته شده ایم. هر دو طرف باید از منازعه دست بکشند. آنها باید از افراد ملکی و دارایی های ملکی مراقبت کنند. آنها باید کنار هم بنشینند و به جای کشتن یکدیگر برای صلح و سعادت تصمیم بگیرند."

از ۳۶ فردی که توسط یوناما مصاحبه شدند، ۲۱ نفر آنها اظهار داشتند که آنها یا نزدیکانشان در نتیجه منازعه از معلولیت های طولانی مدت یا دائمی نظیر از دست دادن یک عضو از بدن و فلج، رنج می برند. در حالی که اکثر مصاحبه شوندهان گزارش داده اند که به دنبال مراقبت های صحت اولیه برای رفع نیازهای حاد خود در پی حادثه، موجودیت و دسترسی به مراقبت های صحت طولانی مدت همچنان به عنوان یک نگرانی باقی می ماند. هزینه مراقبت های صحت پس از وقوع حوادث تلفات ملکی اغلب در مصاحبه ها مطرح

شده است. در اثر حمله هاوان توسط اردوی ملی افغانستان در ۳۰ مارچ ۲۰۲۰ در ولایت بلخ، یک زن ۲۰ ساله، به همراه خواهرانش، زخمی شد. او به یوناما توضیح داد که چگونه مسائل صحتی بر زندگی روزمره وی بشمول توانایی اش مبنی بر اجرای مناسک دینی اش تأثیر گذاشته است:

وی گفت: "از زمانی که مجروح شدم، نمی توانم به آسانی مثل گذشته حرکت کنم. حتا نمی توانم نمازهایم را انجام دهم. به دلیل آسیب دیدگی در کارخانه مشکل دارم. گاهی اوقات در پاها و پشتم درد احساس می کنم. احساس آسیب دیدگی می کنم و به تفکر عمیق می روم. بعد از حادثه مذکور، احساس خوشحالی نکرده ام. من تقریباً معلول هستم و نمی توانم کارهای معمول خانه ام را انجام دهم."

تمام افراد مصاحبه شده گزارش دادند که حادثه مذکور بر رفاه عاطفی آنها تأثیر منفی بجا مانده است. با این حال، تنها یک نفر در باره دریافت حمایت روانی گزارش داد. تعداد زیادی از افراد تجربیات آسیب های عاطفی، اندوه، افسردگی و اضطراب را تا آنجا که زندگی روزمره آنها به شدت تحت تأثیر قرار داده است، بازگو کردند. یوناما با یک مرد ۳۸ ساله در مورد تجربه جان سالم بردن از یک حمله مواد انفجاری تعبیه شده علیه او و دو برادرش در اوایل سال صحبت کرد. در اثر حمله مذکور، وی و یکی از برادران اش زخمی شدند و برادر دیگرش در ۲۹ جنوری سال ۲۰۲۰ در ولایت پکتیا، در شهر گردیز زمانی کشته شد که یک بمب مقناطیسی مملو از مواد منفجره تعبیه شده که توسط طالبان در وسیله نقلیه اش جا سازی شده بود، حین رانندگی از یک مغازه به سوی خانه اش منفجر شد:

وی گفت: "وقتی من بطور مثال در یک اتاق نشسته ام و پنجره ها در اثر باد بسته می شوند، می ترسم که انفجار بمبی رخ داده باشد. حتا گاهی اوقات، وقتی شخصی با من تماس می گیرد، نمی توانم به تلفون پاسخ دهم چون می ترسم که ممکن است خبرهای بد را به من بگویند. والدین من نیز خیلی نگران ما هستند و همیشه به ما توصیه می کنند که عصر غروب در دوکان نمانیم. اگر حتا ده دقیقه دیر کنیم، آنها مرتباً با ما تماس می گیرند تا بفهمند که ما خوب هستیم یا خیر و میخواهند بدانند که هیچ اتفاقی برای ما نیفتاده است."

اکثر مصاحبه شوندهگان (۳۳) از حادثه ی که بر روی آنها یا اعضای خانواده آنها تأثیر گذاشته، بشمول هزینه های مراقبت های صحی و تشییع جنازه، و همچنین از دست دادن درآمد در نتیجه مرگ یا جراحت نان آور خانواده، متحمل خسارت مالی شده اند. یوناما با مردی صحبت کرد که پدر، کاکا، برادر و پسر کاکایش در تاریخ ۳۱ ماه می در ولایت بدخشان هنگامی که آنها پس از اشتراک در یک محفل نامزدی بسوی خانه رانندگی می کردند، توسط طالبان کشته شدند:

"علاوه بر از دست دادن عزیزان ما، هم خانواده من و هم خانواده کاکای من، سرپرست و نان آور شانرا را از دست دادند. ما بدون هیچ حامی باقی مانده ایم. ما یک خانواده فقیر هستیم و پدر و کاکای من روزانه برای تهیه غذا به خانواده تلاش می کردند... اکنون هم فرزند کوچک کاکای من و هم یازده فرزند کوچک پدرم به خدمات اساسی دسترسی ندارند. خواهران و برادرانم و فرزندانم نمی توانند بدون حمایت مالی تحصیلات خود را ادامه دهند."

این مرد توضیح داد که مادرش چگونه زندگی خود را در معرض خطر قرار داده است و به همین دلیل مرد مذکور از قریه ی خود فرار کرد. وی اکنون به دلیل نگرانی در مورد امنیت خود، جدا از خانواده، بی خانمان و بدون تماس با خانواده زندگی می کند. براساس مصاحبه های یوناما، متأسفانه تجربه او غیر معمول نبود. تقریباً تمام مصاحبه شوندهگان (۳۰) گزارش دادند که احساس می کنند که امنیت آنها در اثر منازعه مذکور تحت تأثیر قرار گرفته است. ۱۱ نفر - تقریباً یک سوم از مصاحبه شوندهگان - گزارش دادند که به دلیل حادثه ی که بر آنها تأثیر گذاشته است، عمدتاً به دلیل نگرانی از عدم امنیت باید به محل دیگری کوچ کنند.

اکثر مصاحبه شوندهگان (۲۳ نفر) گزارش دادند که منازعه مسلحانه بر توانایی آنها جهت مشارکت در زندگی اجتماعی و فرهنگی بشمول حضور در محافل عروسی، محافل نامزدی، مساجد و سایر مراسم مهم، تأثیرات منفی گذاشته است. یوناما در باره

سه مرد کشته شده توسط یک گروه مسلح طرفدار دولت در ۳۰ مارچ ۲۰۲۰ در ولایت تخار با یکی از نزدیکان آنها که ۳۵ ساله بود، مصاحبه کرد که وی چنین اظهار داشت:

"از زمان وقوع این حادثه بدینسو، ما در جشن های عروسی در قریه شرکت نکرده ایم و در روزهای عید فطر، به دیدار بستگان خود نرفتیم. هر لحظه این حادثه در مقابل چشمان ما است."

نتایج اولیه نظارت یوناما نشان می دهد که حوادث ناشی از تلفات افراد ملکی تأثیر منفی گسترده ی بر حقوق بشر قربانیان و اعضای خانواده آنها گذاشته و کلیه ابعاد زندگی روزمره ی آنها را متاثر ساخته است. یوناما تأکید می کند که افراد ملکی آسیب دیده در اثر منازعه مسلحانه حمایت به موقع و کافی بشمول معالجه ی صحیح کم هزینه و کمک های اقتصادی و اجتماعی، دریافت نمایند تا آنها بتوانند برای بازسازی زندگی خود تلاش کنند.

ب. تلاش ها توسط طرفین منازعه جهت جبران آسیب/خسارت وارده

"من امیدوارم که همه ی جنگجویان آسیب هایی که به قربانیانی مثل من وارد کرده اند را بپذیرند و به آن رسیدگی کنند. اگر آنها مقصر باشند، باید جبران خسارت در برابر جراحات و از بین رفتن جان ما را تأمین کنند. آنها باید به زندگی و امنیت انسان احترام بگذارند، و نباید به همین سادگی مردم را بکشند."

قواعد حقوق بشر بین المللی نسبت به حقوق قربانیان مبنی بر دانستن حقیقت^{۵۰}، تأمین عدالت^{۵۱}، جبران خسارات^{۵۲} (بشمول بازپرداخت، جبران خسارت، بازسازی، رضایت و تضمین های عدم تکرار) برخی حقوق و وظایف را به رسمیت می شناسد و عدم تکرار تخلفات (مکلفیت مبنی بر پیشگیری) را تضمین کرده است^{۵۳}. تنها با رسیدگی به آسیبهای وارده در گذشته، طرفین می توانند به طور مؤثر از وقوع آن در آینده جلوگیری کنند. نظارت اولیه توسط یوناما نگرانی را نشان می دهد که بسیاری از قربانیان و خانواده های آنها بدون دسترسی به معلومات، جبران خسارت، اذعان به آسیب یا عذرخواهی، پس از وقوع حوادث تلفات ملکی، به حال شان باقی گذاشته شده اند.

تقریباً در حدود یک سوم موارد پیگیری شده توسط یوناما، قربانیان یا اعضای خانواده آنها معلوماتی را در مورد آنچه برای آنها یا عزیزانشان رخ داده است دریافت می کنند، و این معلومات غالباً از طرف اعضای جامعه یا متخصصان صحت دریافت می شود، نه از سوی طرفین منازعه.

فقط در شش قضیه، افراد متاثر در باره اجرای تحقیقات رسمی آگاهی دریافت کردند. تقریباً در نیمی از همه قضایا (۱۷)، یوناما تنها نهادی بود که با آنها درباره حادثه صحبت کرده است. اعضای دولت یا نیروهای امنیتی ملی افغانستان تنها در ۱۱ قضیه و طالبان فقط در سه قضیه به قربانیان یا خانواده های آنها تماس حاصل نموده به آنها معلومات ارایه کرده است.

تقریباً همه ی قربانیان و اعضای خانواده آنها (۳۰) که توسط یوناما مصاحبه شده بودند، گزارش دادند که نه بر ضرر وارده بر آنها اذعان صورت گرفته و نه در رابطه به آنچه که اتفاق افتاده، کسی از آنها عذر خواهی نموده است. علیرغم ادعای جبران خسارت در بیش از نیمی از قضایا (۱۶)، از ۳۶ قضیه فقط در ۵ قضیه کمک ارائه شده است، هرچند که لزوماً مبلغ مذکور طبق قانون افغانستان به قربانیان و نزدیکان آنها بصورت کامل پرداخت نگردیده است.

وقتی از آنها سؤال شد که مهمترین ضرورت آنها چیست، تقریباً تمام افراد مصاحبه شده (۳۰ تن) جبران مالی خسارت وارده، تلاش برای جلوگیری از عدم وقوع مجدد همچون حوادث (۲۲ تن) و تامین عدالت (۲۲ تن) را به عنوان ملاحظات مهم بیان کردند. مردی ۲۷ ساله که در ۲۳ اپریل ۲۰۲۰ توسط یک راکت اردوی ملی افغانستان در ولایت لغمان زخمی شده بود، اظهار داشت:

"امیدوارم که همه گروه های مسلح و نیروها صدمات وارده به قربانیانی مانند من را بپذیرند و به آن رسیدگی نمایند. اگر آنها مقصر باشند، باید جراحات و تلفات جانی وارده را جبران نمایند. آنها باید به زندگی و امنیت انسان احترام بگذارند و نباید به همین سادگی دست به کشتار مردم بزنند."

افغانستان: تلاش های طرف های درگیر در جنگ جهت مرفوع ساختن آسیب ها

۲۸٪ قربانیان مصاحبه شونده در باره اینکه چه بر آنها و اعضای خانواده شان اتفاق افتاده، معلومات دریافتی نموده است

۱۷٪ قربانیان مصاحبه شونده از انجام تحقیقات رسمی اطلاع داشتند

۴۷٪ قربانیان مصاحبه شونده گزارش داده که یوناما تنها نهادی بوده که با آنها در مورد حادثه صحبت کرده است

۱۴٪ قربانیان مصاحبه شونده تصدیق ضرر وارد شده را از سوی طرف های درگیر دریافت نموده است

۱۴٪ قربانیان مصاحبه شونده جبران خساره مالی دریافت کرده است

غالباً، تعدادی کثیری از افرادی که یوناما با آنها صحبت کرد، شدیداً خواهان توقف این نبردها بودند:

"ما از این جنگ جاری خسته شده ایم؛ هر دو طرف باید درگیری را متوقف نمایند. آنها باید به افراد ملکی و دارایی های ملکی توجه کنند. آنها باید در کنار هم بنشینند و به جای گشتن یکدیگر، برای صلح و سعادت تصمیم بگیرند." – پدرکلان ۵۵ ساله ی دو پسر که در حمله مواد منفجره تعبیه شده طالبان بتاريخ ۱ جنوری سال ۲۰۲۰ در ولایت بلخ کشته شده بودند.

"ما امیدواریم که جنگ پایان یابد تا بتوانیم به خانه خود در یک محیط امن برای گذراندن بقیه زندگی خود برگردیم. ما همه چیز را رها کرده ایم و سعی داریم زنده بمانیم."

- مردی که خواهر کوچکترش کشته شد و برادر و خواهر کوچکترش در ۲۷ فبروری ۲۰۲۰ در ولایت غزنی زمانی زخمی شدند که یک نارنجک دستی را در حویلی خانه خود پیدا کردند و آن نارنجک منفجر شد.

یوناما از طرفهای منازعه می خواهد تا تجارب، نیازها و حقوق قربانیان و خانواده های آنها را تصدیق و به آن رسیدگی کنند. طرفهای درگیر برای جلوگیری از وقوع مجدد آن در آینده باید اقدامات مناسبی را برای رسیدگی به آسیب های وارده ی قبلی آنها انجام دهند. با اولویت قراردادن محافظت و سلامتی افراد ملکی، دولت افغانستان و طالبان می توانند محیط مساعد تری برای مذاکرات صلح ایجاد کرده و به ایجاد پایه و اساس صلح پایدار کمک کنند.

۸. میتودولوژی (روش تهیهی گزارش)

به منظور تهیهی گزارش در مورد محافظت از افراد ملکی، یوناما فقط موارد تأیید و "تأیید/تثبیت شده" تلفات ملکی را در گزارشات خود شامل می سازد. تلفات ملکی زمانی تحت عنوان مواد تأیید شده ثبت می شود که نظر به مجموع معلوماتی که یوناما مرور و بررسی کرده است، یوناما به این نتیجه برسد که اسناد و مدارک "واضح و قناعت بخش" وجود دارد که نشان می دهد که مردمان ملکی گشته و یا مجروح شده اند. به منظور تحقق این معیار، یوناما موجودیت حداقل سه منبعی متفاوت و مستقل را لازمی می داند تا وقوع حوادث را ثبت کند، مانند قربانی، شاهدان، کارمندان صحتی، مقامات محلی، تصدیق حوادث از سوی طرفهای منازعه، بزرگان محل و یا سایر موارد. تا حد امکان، معلومات از اظهارات اولیه قربانیان و یا شهود محل واقعه و از تحقیقات در محل حادثه جمع آوری می شود. در مواردی که یوناما از صحت و اعتبار معلومات مربوط به تلفات افراد ملکی راضی نباشد، آن را تأیید نخواهد کرد. حوادث تأیید نشده در این گزارش گنجانده نشده است. یوناما ادعا نمی کند که آمارهای ارائه شده در این گزارش کامل است و اینکه تلفات افراد ملکی با توجه به محدودیت های ذاتی در محیط عملیاتی، به ویژه با توجه به چالش های اخیر ناشی از محدودیت های گشت و گذار موجود در اثر همه گیر کووید-۱۹، احتمالاً کمتر گزارش داده شده باشد، اذعان می کند.

یوناما معلومات در مورد حوادث تأیید شده را با طرفین منازعه شریک می سازد تا از صحت گزارش های آن اطمینان حاصل کند و به آنها کمک می کند تا تأثیر عملیات خود را بر افراد ملکی درک کنند تا آنها بتوانند به آسیب های ناشی از آنها رسیدگی نمایند و اقداماتی را برای محافظت بهتر از افراد ملکی انجام دهند. یوناما همچنان از طرفین دعوت بعمل می آورد تا تحقیقات خود را در رابطه انجام داده و نتایج آنرا با یوناما و عموم مردم شریک سازند.

یوناما برای درک بهتر از تأثیرات گسترده ی حوادث ناشی از تلفات افراد ملکی بر حقوق بشر، کار خود را جمع به امور مربوط به محافظت افراد ملکی را در قسمت نظارت و گزارش پس از حادثه گسترش داده است. این امر شامل مصاحبه با قربانیان و اعضای خانواده آنها پس از حوادث تلفات ملکی می شود. تمام مصاحبه ها حداقل یک ماه پس از تاریخ وقوع حادثه انجام می شود و فقط به حوادث ۲۰۲۰ محدود می شود. یوناما قضایایی را برای نظارت بر حوادث پس از حادثه با هدف اطمینان از مصاحبه با افراد مختلف (از لحاظ جنیست، قومیت و مذهب) انتخاب می کند و حوادثی که آنها را متأثر ساخته مربوط به انواع مختلف تاکتیک ها و طرف های مسئول (هم عناصر ضد دولتی و هم نیروهای طرفدار دولت) است. انتخاب قضیه برای نظارت پس از حادثه با در نظر داشت قابل دسترس بودن قربانیان و بستگان آنها و همچنین تمایل آنها برای صحبت در مورد موضوع خیلی دشوار و دردناک، صورت می گیرد. یوناما از اصل "عدم وارد شدن آسیب/ضرر" در انتخاب افراد و انجام

نظارت بر حوادث پس از حادثه پیروی می کند. هر فردی که اطلاعات آن در این گزارش ظاهر می شود، رضایت خود را برای استفاده از آن ارائه می دهد. بر خلاف روند ثبت تلفات افراد ملکی توسط یوناما، نظارت از تأثیرات پس از حادثه جامع پنداشته نمی شود.

برای کسب معلومات بیشتر، لطفاً با گزارشهای سالانه یوناما تحت عنوان محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه که در لینک ذیل موجود است، مراجعه کنید: <http://unama.unmissionions.org/protection-of-civilians-reports>

۹. پی نوشت ها

- ^۱ این آمار همچنان پایین ترین میزان کل تلفات افراد ملکی است که پس از سال ۲۰۱۲ توسط یوناما در نیمه سال به ثبت رسیده است.
- ^۲ در افغانستان، مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری منحنی مابین های ضد پرسونل عمل می کنند. یوناما همواره رویداد هایی را ثبت کرده که در آن مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری با آمدن فشار یک فرد بشمول اطفال منفجر شده است.
- ^۳ در این گزارش، "قتل هدفمند" به معنی استفاده عمدی از قوه مرگبار توسط نیروهای طرفدار دولت یا عناصر مخالف دولت علیه فرد مشخص (ملکی یا نظامی) تعریف شده است. این اصطلاح قتل های هدفمند توسط مواد انفجاری و همچنان رویداد های شلیک به شمول شلیک گروهی را شامل می شود. یوناما افزایش تلفات ملکی که به صورت مستقیم یا جانبی از این گونه حملات ناشی می شود را به ثبت رسانیده است. بعضی از رویداد های "قتل های هدفمند" ممکن حمله عمدی علیه افراد ملکی تلقی شوند در حالیکه سایر موارد شامل حملات عمدی بالای افراد نظامی می شود که منجر به تلفات ملکی شده است.
- ^۴ قابل یادآوریست که ولایت بلخ در میان ولایاتی است که بیشترین میزان تلفات ملکی در یک ولایت را دارا است که این امر بیانگر افزایش چشمگیر تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی در جریان شش ماه نخست سال ۲۰۲۰ می باشد. در مقایسه با سال های اخیر، هلمند در میان پنج ولایت دارای بیشترین آمار تلفات ملکی قرار نداشت؛ یوناما کاهش قابل ملاحظه ی را در تلفات ملکی در این ولایت به ثبت رسانیده که عمدتاً برخاسته از کاهش تلفات ملکی از اثر حملات هوایی و مواد منفجره تعبیه شده غیر انتحاری می باشد.
- ^۵ مراجعه شود به: <http://alemarahenglish.com/?p=۳۵۱۵۶> (آخرین بار به تاریخ ۱۶ جولای ۲۰۲۰ به آن مراجعه شده بود).
- ^۶ مراجعه شود به: <https://twitter.com/ashrafghani/status/۱۲۶۴۲۷۲۵۱۸۱۶۶۲۹۸۶۲۷?s=۲۰> (آخرین بار به تاریخ ۱۶ جولای به آن مراجعه شده بود).
- ^۷ پس از آتش بس در ایام عید الفطر در جون ۲۰۱۸، این نخستین آتش بسی بود که به شکل عمومی توسط طالبان اعلان شد هر چند این گروه هفته های کاهش خشونت ها را قبل از امضای توافقنامه مورخ ۲۹ فبروری ۲۰۲۰ میان ایالات متحده و طالبان را نیز به گونه عمومی تأیید کرد. بر خلاف آتش بس ۲۰۱۸، در این آتش بس، طالبان از نیروهای شان به شکل صریح خواستند تا در مناطق تحت کنترل دولت نروند و نیز نیروهای امنیتی افغانستان اجازه ندارند تا در مناطق تحت کنترل طالبان بروند.
- ^۸ یوناما تلفات ۱۸ فرد ملکی را به طالبان، ۱۴ به ملیشه های طرفدار دولت، ۱۰ به نیروهای نامشخص عناصر مخالف دولت، ۶ مشترکاً به نیروهای طرفدار و مخالف دولت و ۱ به نیروهای اردوی ملی افغان نسبت داده است.
- ^۹ از تاریخ ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۲۰، یوناما به تعداد ۱۴۷۳ مورد تلفات افراد ملکی (۵۸۰ کشته و ۸۹۳ مجروح) را به طالبان نسبت داده است.
- ^{۱۰} از تاریخ ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۲۰، یوناما به تعداد ۲۹۹ مورد تلفات افراد ملکی (۹۵ کشته و ۲۰۴ مجروح) را به شاخه خراسان داعش نسبت داده است.
- ^{۱۱} از تاریخ ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۲۰، یوناما به تعداد ۲۱۷ مورد تلفات افراد ملکی (۷۷ کشته و ۱۴۰ مجروح) را به عناصر نامعلوم مخالف دولت نسبت داده است.
- ^{۱۲} از تاریخ ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۹، یوناما به تعداد ۱۵۰۵ مورد تلفات افراد ملکی (۴۳۵ کشته و ۱۰۷۰ مجروح) را به طالبان نسبت داده است.
- ^{۱۳} از تاریخ ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۹، یوناما به تعداد ۴۴۸ مورد تلفات افراد ملکی (۹۱ کشته و ۳۵۷ مجروح) را به شاخه خراسان داعش نسبت داده است.
- ^{۱۴} لطفاً به گزارش ربع اول سال ۲۰۲۰ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی مراجعه شود، که در آن یوناما از حمله شاخه خراسان داعش در ۶ مارچ در مراسم بزرگداشت یک رهبر هزاره در کابل گزارش داد، که باعث کشته شدن ۳۴ فرد ملکی و زخمی شدن ۷۸ نفر دیگر شد، و نیز یک حمله بعدی

شاخه خراسان داعش بتاريخ ۲۵ مارچ بر روی نمازگزاران در یک معبد هندوها در کابل که باعث کشته شدن ۲۵ فرد ملکی و زخمی شدن ۱۲ نفر دیگر شد.

^{۱۵} یوناما در نتیجه ی حمله انتحاری در مراسم تشییع جنازه در ۱۲ می در ولسوالی کوز کتر ولایت ننگرهار، ۱۰۶ مورد تلفات افراد ملکی (۲۴ کشته و ۸۲ زخمی) را ثبت کرده است.

^{۱۶} در شش ماه اول سال ۲۰۲۰، یوناما به تعداد ۱۵۲ مورد تلفات افراد ملکی (۲۸ کشته و ۱۲۴ زخمی) در اثر انفجار ناشی از مواد منفجره تعبیه شده ی انتحاری، بشمول ۱۰۶ مورد تلفات افراد ملکی در اثر حمله انتحاری در ننگرهار بتاريخ ۱۲ می که توسط شاخه خراسان داعش در یک مراسم تشییع جنازه صورت گرفت و مجروح شدن ۳۳ تن بتاريخ ۱۴ ماه می در اثر حمله انتحاری طالبان در ولایت پکتیا، در شهر گردیز که هدف آن یک کمپ اردوی ملی افغانستان بود را ثبت نموده است.

^{۱۷} در جریان شش ماه اول ۲۰۲۰، یوناما به تعداد ۳۱۳ مورد تلفات افراد ملکی (۱۵۵ کشته و ۱۵۸ زخمی) در اثر مواد منفجره فشاری جاسازی شده توسط طالبان، را ثبت نموده است.

^{۱۸} در سال ۱۹۹۸، یک سال پس از تصویب کنوانسیون منع استفاده، زخیره، تولید و انتقال ماین های ضد پرسنل و انهدام آنها ("معاهده ممنوعیت ماین ها")، ملا محمد عمر بیانیه ی صادر کرد که استفاده ماین های زمینی را به شدت محکوم کرده، قدرت مخرب آنها علیه افراد ملکی را تصدیق نمود و خواستار ممنوعیت کامل مبنی بر استفاده آنها شد. همچنان، در بیانیه ی مذکور، ملا محمد عمر خاطر نشان ساخت که هرکسی از ماین های مذکور در "اختلافات شخصی، سیاسی یا هرگونه اختلاف دیگر" استفاده کند طبق قانون اسلامی مجازات خواهد شد. در این بیانیه از معاهده ممنوعیت ماین ها حمایت شدید صورت گرفت. با این حال، طالبان همچنان به استفاده از بمب های فشاری تعبیه شده که به عنوان مین های ضد پرسنل عمل می کنند، ادامه دادند.

^{۱۹} در اثر هدف قرار دادن عمدی افراد ملکی، یوناما ۴۳۹ مورد تلفات ملکی (۲۱۱ کشته و ۲۲۸ زخمی) را به طالبان نسبت داد، ۱۸۷ مورد تلفات ملکی (۶۹ کشته و ۱۱۸ زخمی) را به شاخه خراسان داعش، ۱۴۳ مورد تلفات ملکی (۶۱ کشته و ۸۲ زخمی) را به عناصر نامعلوم ضد دولتی و ۱ کشته به تحریک طالبان نسبت داده شده است. علاوهً ۸۱ مورد تلفات ملکی (۳۶ کشته و ۴۵ زخمی) در نتیجه حمله ی عمدی علیه افراد ملکی به نیروهای امنیتی ملی افغانستان و گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت داده شده است.

^{۲۰} به لینک ذیل مراجعه شود:

https://twitter.com/Zabehulah_M33/status/1271697069205671128
https://twitter.com/Zabehulah_M33/status/1271697069205671128 (به لینک فوق برای آخرین بار بتاريخ ۱۶ جولای ۲۰۲۰ مراجعه صورت گرفت).

^{۲۱} مراجعه شود به:

<https://news.un.org/en/story/2015/10/513732-un/condemns-attack-human-rights-workers-afghanistan-killed-two-injured-six>
 (آخرین بار به تاریخ ۱۶ جولای ۲۰۲۰ به آن مراجعه شده بود). در یک رویداد دیگر به تاریخ ۵ اگست ۲۰۰۷، اعضای طالبان امیر محمد انصاری بلوچ، رییس کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در ولایت غور را هنگام مسافرت او از هرات به کابل به قتل رساندند. این حادثه به دوره قبل از آغاز ثبت منظم تلفات ملکی توسط یوناما و تأسیس دیتابیس یوناما در رابطه به محافظت افراد ملکی، بر می گردد.

^{۲۲} مطابق ماده مشترک ۳ (د) کنوانسیون های ژنو و ماده ۸ (۲) (ج) (۴) اساسنامه ۱۹۹۸ روم، "اجرای اعدام ها بدون اصدار حکم قبلی توسط دادگاه ذصلاح و بدون تامین همه ضمانت های قضایی که به طور کلی غیر قابل اجتناب شناخته شده اند،" یک جنایت جنگی در منازعه های مسلحانه غیر بین المللی پنداشته می شود.

^{۲۳} گزارشگر ویژه ملل متحد در مورد شکنجه و سایر رفتارها و مجازاتهای ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز، در گزارش خود به مجمع عمومی خاطرنشان کرد که: اعدام ها در ملاء عام باعث افزایش آسیب های روانی افراد محکوم به اعدام می شود و غالباً آنها را در معرض نفرت و تحقیر "ناعادلانه و شرم آور قرار می دهد" (الف/۶۷/۲۷۹، فقره های ۴۰ و ۵۰).

^{۲۴} به عنوان مثال، بیانیه گزارشگران ویژه ملل متحد در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران و اعدام های فراقانونی را مشاهده کنید: "اعدام هایی که در ملاء عام انجام می شود، تأثیر تحقیرآمیز هم برای قربانیان و هم برای کسانی که شاهد اعدام می گذارد که این امر ماهیت بیرحمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز مجازات اعدام" را بیشتر تقویت می کند. متن بیانیه ی مذکور در لینک ذیل قابل دسترس می باشد:
<https://www.ohchr.org/fa/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=10937&LangID=E> (۸ می ۲۰۱۵).

^{۲۵} به فقره ۱۳ اعلامیه A/۷۲/۵۶۲ مراجعه شود.

^{۲۶} در جریان شش ماه نخست ۲۰۲۰، یوناما ۳۹۰ مورد تلفات اطفال (۱۴۶ کشته و ۲۴۴ زخمی) را به نیروهای طرفدار دولت و ۳۸۹ مورد تلفات اطفال (۱۱۸ کشته و ۲۷۱ زخمی) را به عناصر مخالف دولت منسوب کرده است.

^{۲۷} از تاریخ ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۲۰، یوناما به تعداد ۷۸۹ مورد تلفات افراد ملکی (۲۸۱ کشته و ۵۰۸ مجروح) را به نیروهای امنیتی ملی افغانستان نسبت داده است.

^{۲۸} از تاریخ ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۲۰، یوناما به تعداد ۱۰۹ مورد تلفات افراد ملکی (۸۱ کشته و ۲۸ مجروح) را به نیروهای بین المللی نسبت داده است.

^{۲۹} از تاریخ ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۲۰، یوناما به تعداد ۵۴ مورد تلفات افراد ملکی (۲۳ کشته و ۳۱ مجروح) را به گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت داده است.

^{۳۰} از تاریخ ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۲۰، یوناما به تعداد ۳۰ مورد تلفات افراد ملکی (۷ کشته و ۲۳ مجروح) را به نیروهای نامعلوم یا گروه های متعدد طرفدار دولت نسبت داده است.

^{۳۱} با این حال، باید توجه داشت که یوناما یک حادثه ناشی از مواد انفجاری باقی مانده از جنگ را بتاريخ ۱۹ می به نیروهای نظامی بین المللی نسبت داده است. دو فرد ملکی در ولایت فاریاب زمانی زخمی شدند که بقایای مواد منفجره هنگام منفجر شدن که آنرا به عنوان آهن کهنه جمع آوری می کردند. به گفته منابع، دو هفته قبل از وقوع این حادثه، نیروهای نظامی بین المللی مهمات، بشمول آنهایی که از طالبان کشف و ضبط شده بود، به یک منطقه مجاور برای تخریب کنترل شده انتقال داده بودند.

^{۳۲} از تاریخ ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۹، یوناما به تعداد ۷۲۴ مورد تلفات افراد ملکی (۲۸۶ کشته و ۴۳۸ مجروح) را به نیروهای امنیتی ملی افغانستان نسبت داده است.

^{۳۳} یوناما سه چهارم تلفات ملکی در اثر درگیری های زمینی مربوط به نیروهای طرفدار دولت را به اردوی ملی افغانستان نسبت داده است، که مجموع آن به ۴۱۱ مورد تلفات ملکی (۱۱۲ کشته و ۲۸۷ زخمی) می رسد.

^{۳۴} یوناما ۴۳۶ مورد تلفات ملکی (۱۱۲ کشته و ۳۲۴ زخمی) را به نیروهای طرفدار دولت بخاطر استفاده از سلاح های غیر مستقیم نسبت داده است. ارقام در رابطه به حادثه ولسوالی سنگین ولایت هلمند را نیز مشاهده کنید که در جدول به رنگ زرد برجسته ساخته شده است.

^{۳۶} مراجعه شود به:

<https://en.emergency.it/press-releases/afghanistan-rockets-hit-sangin-market-at-least-۲۳-dead/>

^{۳۷} به لینک ذیل مراجعه شود که آخرین مراجعه به لینک مذکور بتاريخ ۱۶ جولای ۲۰۲۰ صورت گرفته است:

<https://president.gov.af/da/?p=۲۵۳۹۷>

^{۳۸} این معلومات را در لینک ذیل ببینید که آخرین بار بتاريخ ۱۶ جولای ۲۰۲۰ به آن مراجعه صورت گرفت:

<https://twitter.com/andsfbest/status/۱۲۷۷۹۹۵۰۷۴۳۰۴۰۳۲۷۶۹>

^{۳۹} کتاب مطالعاتی (ICRC) راجع به حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، قاعده ۱۵؛ پرتوکول اضافی مورخ ۱۲ آگوست ۱۹۴۹ در رابطه به کنوانسیون های ژنو و در رابطه به حفاظت قربانیان در منازعات مسلحانه غیر بین المللی (پرتوکول دوم)، ۸ جون ۱۹۷۷، ماده ۱۳.

^{۴۰} کتاب مطالعاتی (ICRC) راجع به حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، قاعده ۱۷.

^{۴۱} در نیمه اول سال ۲۰۲۰، یوناما ۱۸۹ مورد تلفات ملکی (۸۶ کشته و ۱۰۳ زخمی) را در اثر حملات هوایی نیروی هوایی افغانستان و در مقایسه با ۶۲ تلفات ملکی (۳۱ کشته و ۳۱ زخمی) در نیمه اول سال ۲۰۱۹ ثبت کرده است.

^{۴۲} کتاب مطالعاتی (ICRC) راجع به حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، قاعده ۹۷.

^{۴۳} مراجعه شود به گزارش ربع نخست ۲۰۲۰ (اپریل ۲۰۲۰) پیرامون محافظت افراد ملکی و گزارش ویژه یوناما در مورد حملات بالای مراکز صحتی در جریان شیوع کووید-۱۹ (جون ۲۰۲۰)، قابل دسترس در: <https://unama.unmission.org/protection-of-civilians-reports> (آخرین بار به تاریخ ۱۶ جولای ۲۰۲۰ به آن مراجعه شده بود).

^{۴۴} همان.

^{۴۵} استخدام و استفاده از اطفال توسط طرفین منازعه، یکی از شش مورد نقض شدید حقوق اطفال در منازعات مسلحانه است و این يك عامل محرك در لیست ضمیمه های گزارش های سالانه سرمنشی درباره اطفال و منازعات مسلحانه است.

^{۴۶} بطور کل، کنوانسیون بین المللی حقوق مدنی و سیاسی؛ کنوانسیون بین المللی راجع به حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ماده ۱۱ را ببینید.

^{۴۷} به کمیساریای عالی حقوق بشر ملل متحد، نقض حقوق بشر ناشی از حملات نظامی اسرائیل و حمله به فلسطین اشغالی، به ویژه موارد اخیر در نوار غزه اشغالی مراجعه کنید - گزارش کمیساری عالی حقوق بشر در مورد اجرای شورای حقوق بشر قطعنامه شماره ۱/۷، الف/کمیسیون حقوق بشر/۱۷/۸ مورخ ۶ جون ۲۰۲۰، فقره ۹ مراجعه کنید؛ به OHCHR، حمایت حقوقی بین المللی از حقوق بشر در منازعات مسلحانه، ۲۰۱۱، ص. ۲۴ نیز مراجعه کنید.

^{۴۸} به گزارش کمیساریای عالی حقوق بشر ملل متحد در مورد وضعیت حقوق بشر در مالی، الف/ایچ آر سی/۲۲/۲۳، ۷ جنوری ۲۰۱۲، بندهای ۱۸ الی ۴۶ مراجعه کنید. سرمنشی ملل متحد، گزارش هیئت کارشناسان سرمنشی در مورد مسئولیت پذیری در سری لانکا، ۳۱ مارچ ۲۰۲، فقره. ۱۸۸. همچنین به گزارش کمیسیون تحقیق و بررسی بین المللی برای بررسی کلیه نقض های ادعا شده در قواعد بین المللی حقوق بشر در جماهير عرب لیبی، الف/ایچ آر سی/۱۷/۴۴، ۱ جون ۲۰۱۱ مراجعه کنید. گزارش کمیسیون بین المللی تحقیق درباره وضعیت حقوق بشر در جمهوری عربی سوریه، الف/ایچ آر سی/۱۹/۶۹، فقره ۱۰۶؛ مأموریت ملل متحد در جمهوری سودان جنوبی (UNMISS)، منازعه در سودان جنوبی: گزارش حقوق بشر، ۸ می ۲۰۱۴، بند. ۱۸ را نیز مشاهده کنید.

^{۴۹} به عنوان مثال، اصول و رهنمودهای اساسی ملل متحد در مورد حق جبران خسارت برای قربانیان نقض شدید در قواعد بین المللی حقوق بشر و نقض جدی حقوق بین الملل بشردوستانه، سند ملل متحد، الف/آر پی اس/۱۴۷/۶۰، ۲۱ مارچ ۲۰۰۶، اصل ۱۵ را ببینید (در صورتی که "شخص، شخص حقوقی یا نهاد دیگری مسوول جبران خسارت به قربانی پنداشته شود، باید جبران خسارت به قربانی بدهد یا به دولت جبران خسارت بدهد در

صورتیکه دولت قبلاً جبران خسارت را به قربانی داده باشد" (تاکید مجدد)؛ کمیسیون بین المللی بررسی در مورد دارفور، "گزارش کمیسیون بین المللی تحقیق درباره دارفور به سرمنشی ملل متحد، مطابق قطعنامه ۱۵۶۴ شورای امنیت مورخ ۱۸ سپتامبر ۲۰۰۴"، ژنو، ۲۵ جنوری ۲۰۰۵، بندهای ۵۹۰ الی ۶۰۰ که در لینک ذیل قابل دسترس می باشد: http://www.un.org/news/dh/sudan/com_inq_darfur.pdf (کمیسیون اذعان داشت که تعهد پرداخت غرامت برای جرایمی که در دارفور انجام شده است به عهده دولت سودان و تعهدات "مشابه" بر عهده شورشیان برای همه جنایاتی است که ممکن است مرتکب شده باشند، می باشد").

^{۵۰} به عنوان مثال، میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، ماده ۲، کنوانسیون بین المللی حمایت از همه افراد از ناپدید شدن اجباری، ماده ۲۴ را ببینید. همچنین به E / CN.۴ / ۲۰۰۵/۱۰۲ / Add.۱، اصول ۲ الی ۵ مراجعه کنید.

^{۵۱} به عنوان مثال، میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، ماده ۲، کنوانسیون مبارزه با شکنجه و سایر رفتارهای بی رحمانه، غیرانسانی، تحقیرآمیز یا مجازات، مواد ۴، ۵، ۷ و ۱۲، کنوانسیون بین المللی حمایت از همه افراد و از ناپدید شدن اجباری، ماده های ۳، ۶، ۷ و ۱۱ و همچنین به E / CN.۴ / Add.۱ / ۲۰۰۵/۱۰۲، اصل ۱۶ مراجعه کنید.

^{۵۲} به عنوان مثال، اعلامیه جهانی حقوق بشر، ماده ۸، میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، ماده ۲، کنوانسیون بین المللی در مورد از بین بردن انواع اشکال تبعیض نژادی، ماده ۶، کنوانسیون علیه شکنجه و سایر رفتارهای ظالمانه، غیرانسانی، تحقیرآمیز یا مجازات، ماده ۶، کنوانسیون بین المللی برای حمایت از همه افراد از ناپدید شدن اجباری، ماده ۲۴، کنوانسیون حقوق طفل، ماده ۳۹ و همچنین به A / RES / ۶۰/۱۴۷، مراجعه کنید.

^{۵۳} به عنوان مثال، میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، ماده ۲، کنوانسیون مبارزه با شکنجه و سایر رفتارهای بی رحمانه، غیرانسانی، تحقیرآمیز یا مجازات، ماده ۲، کنوانسیون بین المللی حمایت از همه افراد از ناپدید شدن اجباری، ماده ۲۳ را ببینید. همچنین به قضیه ای LaGrand (آلمان در مقابل ایالات متحده)، فیصله محکمه، ۲۷ جون ۲۰۰۱، گزارش آی سی جی سال ۲۰۰۱ مراجعه کنید. به E / CN.۴ / ۲۰۰۵/۱۰۲ / Add.۱، اصل ۳۵ نیز مراجعه کنید.